

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยหลักอริยสัจ ๔
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

A GUIDELINE OF ENGLISH LEARNING MANAGEMENT WITH THE FOUR
NOBLE TRUTHS FOR SECONDARY SCHOOL STUDENTS UNDER THE
OFFICE OF NAKHONSAWAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA 2

นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามข้า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามขำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

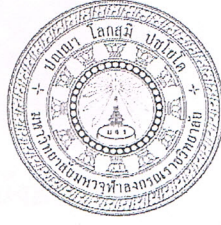
A Guideline Of English Learning Management With The Four Noble
Truths For Secondary School Students Under The Office Of
Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2

Miss Siriyaporn Thong-ngamkham

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of
The Requirement for The Degree of
Master of Arts
(Educational Administration)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2017

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เรื่อง “แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(พระมหาสมบุญ วุฑฒิกร, ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ.ดร.สิน งามประโคน)

กรรมการ

(ดร.อำนาจ บัวศิริ)

กรรมการ

(พระราชวชิรเมธี, ผศ.ดร.)

กรรมการ

(ดร.เกษม แสงนนท์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

พระราชวชิรเมธี, ผศ.ดร.

ประธานกรรมการ

ดร.เกษม แสงนนท์

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามชำ)

- ชื่อวิทยานิพนธ์** : แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒
- ผู้วิจัย** : นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามขำ
- ปริญญา** : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
- คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์**
- : พระราชวชิรเมธี, ผศ.ดร., ป.ธ.๙,
 - พธ.บ. (ศาสนา), ศษ.บ. (ประถมศึกษา), พธ.ม. (ศาสนาเปรียบเทียบ),
 - กศ.ด. (บริหารการศึกษา)
 - : ดร.เกษม แสงนนท์, พธ.บ. (การบริหารรัฐกิจ),
 - , วท.บ. (เทคโนโลยีสารสนเทศ), พธ.ด. (พุทธบริหารการศึกษา)
- วันที่สำเร็จการศึกษา** : ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ เพื่อวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ และเพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและสัมภาษณ์โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นครู จำนวน ๒๘๕ คน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

๑. สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ สรุปรทุกด้านโดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

๒. ผลวิเคราะห์สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ โดยผู้บริหารและครูจะต้องรู้และทราบถึงปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของครูแต่ละบุคคล เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓. แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ โดยผู้บริหารและครูเมื่อดำเนินการแก้ไขตามขั้นตอนต่างๆ ที่วางไว้จนเสร็จสิ้น สิ่งที่จะได้ก็คือแนวทางปฏิบัติที่ควรยึดถือต่อไป เมื่อจัดการกับปัญหาของผู้สอนและผู้เรียนสิ่งที่จะได้ก็คือการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

- Thesis Title** : A Guideline of English Learning Management with the Four Noble Truths for Secondary School Students Under the Office of Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2
- Researcher** : Miss Siriyaporn Thong-ngamkham
- Degree** : Master of Arts (Educational Administration)
- Thesis Supervisory Committee** :
- : Phrarajvachiramedhi, Asst.Dr., Pali IX, B.A. (Buddhism), B.Ed. (Elementary Education), M.A. (Comparative Religion), Ed.D. (Educational Administration)
 - : Dr. Kasem Sangnont, B.A., (Pilotal Science), M.s., (Information Technology), Ph.D. (Buddhist Educational Administration)
- Date of Graduation** : March 15, 2018

Abstract

The objectives of this thesis were to study the conditions of English learning management based on The Four Noble Truths for secondary school students under the Office of Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2, to analyze the conditions of the English learning management based on The Four Noble Truths for secondary school students under the Office of Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2, and to present a guideline of English learning management based on The Four Noble Truths for secondary school students under the Office of Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2. The mixed research methodology was used in the study. The data were collected from 285 samples through questionnaires and in-depth interviews and then analyzed by mean, standard deviation and content analysis.

The results showed that:

1. The opinion on the conditions of English learning management based on The Four Noble Truths for secondary school students under the Office of Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2 was at the high level overall.

2. From the analysis of English learning management based on The Four Noble Truths for secondary school students under the Office of Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2, directors and teachers needed to know about problems of English learning management and adjust the course contents suitable to abilities of teachers and learners for effective learning.

3. The guideline of English learning management based on The Four Noble Truths for secondary school students under the Office of Nakhonsawan Primary Educational Service Area 2 was that when directors and teachers had solved the problems, effective English learning management could be achieved.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ก็เนื่องด้วยได้รับการช่วยเหลือสนับสนุน เอื้อเฟื้อเกื้อกูล เมตตาอนุเคราะห์ จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยขอขอบคุณและอนุโมทนาขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบคุณ พระราชวชิรเมธี, ผศ.ดร. และ ดร.เกษม แสงนนท์ ที่ได้เมตตา กรุณา เสียสละเวลาอันมีค่าช่วยตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านภาษา เนื้อหา ระเบียบวิธี และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยทั้งให้ข้อเสนอแนะ และให้การแนะนำตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย และประธานคณะกรรมการสอบป้องกัน ผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการทุกท่าน

อนึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณ โรงเรียนบ้านบ่อกะปุง โรงเรียนอนุบาลแม่เปิน (บ้านตลุกตาสาม) และโรงเรียนวัดสวนหลวงที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยให้ผู้วิจัย

ขอกราบขอบคุณพระอาจารย์ทุกรูป และคณาจารย์คณะครุศาสตร์ทุกท่านตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ประสิทธิภาพการ และประสบการณ์ รวมถึงให้ความเมตตา เอื้อเฟื้อ ถวายทอดความรู้ความเข้าใจ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณความดี การทำประโยชน์ใดๆ อันเกิดจากวิญยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาเป็นกตเวทิตาคุณแด่มารดา บิดา ญาติกา สายโลหิต มิตรสหายผู้เป็นที่รัก เพื่อนสหธรรมิกร่วมชั้นเรียนทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ ที่เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุกๆ เรื่องรวมทั้งผู้มีอุปการคุณทุกท่าน

นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามคำ

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
สัญลักษณ์ทางไตรปิฎก	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๓
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับ	๖
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	๗
๒.๒ หลักทฤษฎี ๔	๒๒
๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๑
๒.๔ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๓๘
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๙
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๓๙
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๙
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๐
๓.๔ การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ	๔๒
๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๔
๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๔
๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๕

บทที่ ๔ ผลการศึกษา	๔๖
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๔๗
๔.๒ ผลการศึกษาสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒	๔๘
๔.๓ วิเคราะห์สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒	๕๓
๔.๔ เสนอแนวทางทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา	๖๑
๔.๕ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	๖๓
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๖๔
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๖๔
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๖๗
๕.๔ ข้อเสนอแนะ	๗๑
บรรณานุกรม	๗๓
ภาคผนวก	๗๔
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๘๒
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์การวิจัย	๘๗
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	๙๑
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๙๒
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการวิจัย	๙๓
ประวัติผู้วิจัย	๙๔

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๓.๑ แสดงจำนวนประชากร	๔๒
๔.๑ ปัจจัยส่วนบุคคล	๕๑
๔.๒ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ภาปรวม ๔ ด้าน	๕๒
๔.๓ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาของทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านทุกข้	๕๓
๔.๔ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านสมุทัย	๕๔
๔.๕ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านนิโรธ	๕๕
๔.๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านมรรค	๕๖
๔.๗ เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒	๖๗

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๓๔
๔.๑ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านทุกซ์	๕๘
๔.๒ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านสมุทัย	๖๐
๔.๓ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านนิโรธ	๖๒
๔.๔ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านมรรค	๖๔

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

ดุขฉนินพนรณบับนี้อ้างอิงจากคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยระบุ เลม / ข้อที่ / หน้า เช่น วิ.มหา. (ไทย) ๔/๖๕/๗๔ หมายถึง วินัยปิฎก ภิกขุวิภังค์ ฉบับภาษาไทย พระไตรปิฎกเล่มที่ ๔ ข้อที่ ๖๕ หน้า ๗๔

ก. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา. (ไทย) = วินัยปิฎก ภิกขุวิภังค์ (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)

ส.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก สยุตตนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาได้รับการยอมรับว่าเป็นปัจจัยที่จำเป็นในการที่จะเสริมสร้างคนให้ได้รับการพัฒนา และประชาชนทุกคนในประเทศมีสิทธิที่จะได้รับการจัดการศึกษาจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๙ ที่บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และรัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย^๑ ซึ่งการจัดการศึกษานั้นมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อพัฒนาคุณภาพของตนเองให้กลายเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เป็นกำลังในการพัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ให้สามารถก้าวไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกอย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะสามารถก้าวไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกที่ประกอบไปด้วยนานาประเทศนั้น จะต้องมีการติดต่อสื่อสารที่ดีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และภาษาอังกฤษก็สามารถตอบโจทย์เรื่องการสื่อสารได้ดี

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือจำเป็นในการ ติดต่อสื่อสารในโลกยุคปัจจุบัน การติดต่อสื่อสารมีขอบข่ายที่ขยายกว้างขวาง และยังเป็น สังคมโลกที่มีการแข่งขันสูงหนึ่ง เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เราได้เปรียบในการแข่งขัน ไม่ว่า เราจะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม ซึ่งเส้นทางสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมีหลากหลายเส้นทาง แต่ละเส้นทางอาจเหมาะกับคนหนึ่ง แต่กับอีกคนกลับไม่เป็นดังที่หวัง ฉะนั้น ไม่มีเส้นทางไหนการันตีความสำเร็จไว้ที่ปลายทาง ต้องลองหลายๆ วิธี ซึ่งจะทำให้หลักสูตรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบของการบูรณาการทางด้านทักษะทั้งการอ่าน เขียน ฟังและพูด การสอนภาษาอังกฤษสมัยใหม่ เน้นให้มีการคิดวิเคราะห์ให้นักเรียนมีอิสระในการเรียน การมีส่วนร่วมของนักเรียนในชั้นเรียน ให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง รู้จักเปรียบเทียบ ตัดสินใจ ประเมินผล โดยมีครูเป็นผู้ผลักดันที่สำคัญในการทำให้นักเรียนได้เรียนรู้^๑ นอกจากนี้เยาวชนคนรุ่นใหม่จำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องประเทศเพื่อนบ้าน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งจะช่วยให้เข้าใจประเทศเพื่อนบ้านได้ ทั้งนี้การที่ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการแก้ปัญหา

^๑ วิจิตร ศรีสอ้าน, วิจิตรชี้ช่องการสอนภาษาอังกฤษพัฒนาใหม่เพื่อใช้สื่อสารในระดับภูมิภาค เอเชีย. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บ้านเมือง), หน้า ๑๓.

และมีทักษะในการใช้เหตุผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและพร้อมยอมรับความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอีกด้วย

แต่จากรายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยในหลายระดับชั้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยทั่วไปยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) กลับยังคงอยู่ในกลุ่มวิชาที่มีค่าเฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของรายวิชาอื่นๆ ถึงแม้ว่าเด็กไทยมีโอกาสรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นทั้งจากครูผู้สอน เจ้าของภาษาและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งนับว่ามีตัวช่วยมากมาย มีโอกาสได้สัมผัสและพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่าสมัยก่อน ทั้งๆ ที่มันโยบายเพิ่มจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อความต่อเนื่องในการเรียนรู้ระยะเวลาผนวกกับความถี่ในการฝึกฝน คาดว่าจะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการจดจำได้ดี แต่ผลลัพธ์ที่ออกมาก็ยังไม่เป็นที่พึงพอใจ ตามที่นางปรารณา กาลเนากุล ได้ กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่าว่า นักเรียนมีพฤติกรรมติดกับห้องเรียน ทำแบบฝึกหัด แต่ไม่ค่อยศึกษาหาความรู้นอกห้องเรียนหรือจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ไม่ตั้งใจเรียน ขาดความ มั่นใจและไม่กล้าแสดงออก บรรยายภาคนในชั้นเรียนไม่เป็นใจ ทำให้นักเรียนขาดความสนใจ^๒

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ พบว่า การแนะแนว การจัดการเรียนการสอน เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่จะสามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การสอนแบบนี้เป็นการสอนที่เกิดจากการบูรณาการเนื้อหา หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง และนักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการกระทำและประสบการณ์เดิม เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียนเชื่อมโยงออกไปสู่ชีวิตจริง ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและมุ่งเน้นไปที่การแนะแนวการเรียนการสอน ที่เน้นไปที่การถ่ายทอดความรู้ และเทคนิค วิธีการต่างๆ ให้กับผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่คงทน จนสามารถนำไปต่อยอดการจัดการเรียนรู้พื้นฐานและมีผลการประเมินที่ดีขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง จึงจำเป็นที่จะศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ โดยมุ่งศึกษาหาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสืบไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

^๒ ปรารณา กาลเนากุล.(๒๕๔๘, มกราคม ๔). เผยสถานการณ์เด็กเรียนภาษา “ตปท” แย่ นักวิชาการแนะอย่ามองข้ามพม่า - เกาหลี. *มติชนรายวัน*, หน้า ๓๒.

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

๑.๒.๒ เพื่อวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

๑.๒.๓ เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

๑.๓ ปัญหาที่ต้องทราบ

๑.๓.๑ สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ เป็นอย่างไร

๑.๓.๓ แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ เป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) โดยผู้วิจัยได้ กำหนด ขอบเขตในการวิจัยไว้ ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาแนวทางแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังจากใช้อริยสัจ ๔ ด้านการเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔

๑.๔.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑) ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่วรรณษาโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๑.๑๑๙ คน

๒) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่วรรณษาโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ โดยใช้ตารางของ Krejcie&Morgan^๓ ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๘๕ คน

๒. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ด้วยการสัมภาษณ์ครู ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) จำนวน ๓ คน ด้วยการเลือกเจาะจง (Purposive Selection)

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสที่มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๑๔ โรงเรียน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตระยะเวลาในการวิจัย คือ การศึกษาข้อมูล การจัดทำเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์เครื่องมือ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ กันยายน ๒๕๖๐ – มีนาคม ๒๕๖๑

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ศัพท์บางคำในความหมายและขอบเขตดังนี้

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนอย่างเป็นระบบอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อจัดการสอน วิชาภาษาอังกฤษให้เกิดความสนใจไม่ติดขัด ตามกำหนดเวลาที่พอเหมาะและได้ผลสัมฤทธิ์ตาม จุดประสงค์ที่วางไว้ เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษให้ได้ตามเป้าหมาย

ภาษาอังกฤษ หมายถึง ภาษาทางการของ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และอีกหลายประเทศ ซึ่งเป็นภาษาสากลลำดับที่ ๑ ที่ได้รับการรับรองจากองค์กรสหประชาชาติ

อริยสัจ ๔ หมายถึง การมีอยู่ของทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ ความดับทุกข์และหนทางไปสู่ความดับ ทุกข์ ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรจ มรรค

^๓ Krejcie&Morgan. อ่างโน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, ๒๕๕๒:๔๘-๔๙. ธานินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วย SPSS , (พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, กรุงเทพมหานคร : เอสอาร์พรินติ้งแมสโปรดักส์, ๒๕๕๒), หน้า ๔๘-๔๙

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา หมายถึง นักเรียนผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ หมายถึง ต้นสังกัดที่รับนโยบายจากรัฐบาลเพื่อกระจายอำนาจไปสู่ผู้บริหารของโรงเรียนในสังกัดจังหวัด นครสวรรค์เขต ๒ เพื่อเป็น ศูนย์กลางในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ระบบการศึกษาทั้งระบบ

๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับ

๑.๖.๑ ได้ทราบสภาพแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

๑.๖.๒ ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ เพื่อนำไป จัดทำข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนต่อไป

๑.๖.๓ เสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามหลัก
อริยสัจ ๔ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต ๒ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เป็นสาระสำคัญเพื่อเป็นแนวทางในการ
ดำเนินการวิจัย โดยมีเนื้อหาในการศึกษา ดังนี้

- ๒.๑ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- ๒.๒ หลักอริยสัจ ๔
- ๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๔ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

๒.๑.๑ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้
ต่างประเทศเป็นสาระที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่าง
สร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียน
ภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ มี
เจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ ในการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
แกนกลาง พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้น ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและ
วัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน
โลก^๑

สรุปจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้นมีความ
ต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการเสริมสร้างศักยภาพของตนให้มีประสิทธิภาพและ
สร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอวัฒนธรรมของตนแก่สาธารณชนและรับเอาวัฒนธรรมจากนานาประเทศเพื่อ
นำเอามาเป็นแบบแผนในปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้

๒.๑.๒ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ใน
สังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ดัง

^๑กระทรวงศึกษาธิการ. “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑”
(กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑), หน้า ๒๒๑.

สาระสำคัญต่อไปนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสารการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสมกับภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์กับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก^๒

สรุปตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสอดคล้องกับเรื่องการใช้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานที่พยายามเน้นไปที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตลอดจนความเข้าใจได้

๒.๑.๓ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การสร้างหรือปรับปรุงแบบแผนการจัดการเรียนรู้ให้สามารถตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้

หากจำแนกตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ สามารถแบ่งได้เป็น ๕ หมวดหมู่ คือ เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย เน้นการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ และเน้นบูรณาการองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ปรัชญา ทฤษฎี หน้กการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการสอน มีการบรรยาย และอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ มีการจัดระบบ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

กระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้ ๕ ขั้น ได้แก่

๑. การระบุปัญหา
๒. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
๓. การสร้างองค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้
๔. การตรวจสอบคุณภาพ

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ. “ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑” (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑), หน้า ๑.

๕. การปรับปรุงและการนำไปใช้

ทฤษฎีการเรียนรู้กับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การรายงานผลการศึกษาในประเด็นต่างๆ ที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น ทำให้ตัวผู้วิจัยพบว่า “ผู้เรียนจะไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ หากขาดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจะไม่สามารถตอบสนองต่อผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนได้ หากปราศจากทฤษฎีการจัดการเรียนรู้” จะเห็นว่าทฤษฎีการเรียนรู้ถือเป็นหัวใจของการพัฒนาอย่างรอบด้าน เนื่องจากทฤษฎีการเรียนรู้เป็นแนวคิดที่ผ่านการทดลองอย่างเป็นระบบ จนเป็นที่ยอมรับว่าสามารถใช้อธิบายลักษณะการเกิดการเรียนรู้ต่างๆ ได้ ดังนั้นจึงสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการเลือกเครื่องมือต่างๆ ที่เหมาะกับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งวิธีการสอน สื่อการสอน ลักษณะการจัดการเรียนรู้ หรือสถานที่ในการจัดการเรียนรู้ อีกสิ่งหนึ่งที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ และมีความสำคัญต่อผู้เรียน นั่นคือ รูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแบบแผนของการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้และการจูงใจเป็นพื้นฐานในการออกแบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปจัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ โดยทฤษฎีการเรียนรู้ในแต่ละยุคถูกพัฒนาตามกระแสและการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเป็นหน้าที่ของครูที่ต้องศึกษาให้เข้าใจ และนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สามารถหยุดนิ่งได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้กับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องมีความสอดคล้องกัน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้นำพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ และผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาตนเองจนเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปได้^๓

สรุปการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน หลักการ เทคนิค วิธี เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีหลักฐานเพื่อนำไปเผยแพร่ต่อครูผู้สอน จะได้มีผลสัมฤทธิ์ที่น่าพอใจและสามารถนำไปสู่สายตาในสังคมโลก

๒.๑.๔ หลักจิตวิทยา

จิตวิทยา คือ การศึกษาพฤติกรรมกระบวนการทางจิตเชิงปรนัย เป็นศาสตร์ที่มีขอบเขตกว้างขวาง เป็นองค์ความรู้ทั้งเชิงศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ครอบคลุมทุกด้านเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ ทั้งทางกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ ความคิดสติปัญญา จุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษาศาสตร์สายนี้คือ เพื่อที่จะเข้าใจ อธิบาย ทำนาย พัฒนาและควบคุมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ^๔

จิตวิทยา คือ การศึกษาเรื่องของจิตใจ พฤติกรรมและสภาพแวดล้อมของคนและสัตว์ โดยวิธีการทดลอง สังเกต สัมภาษณ์อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ มุ่งเน้นการศึกษาแต่ละคนหรือกลุ่มเล็ก ๆ มากกว่า แบ่งเป็นแขนงต่าง เช่น จิตวิทยาการทดลอง (experimental psychology) เน้นวิธีการ

^๓ ทิศนา แคมมณี. “ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ”. พิมพ์ครั้งที่ ๑๘. (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๔ - ๗.

^๔ จิราภา เต็งไธรัตน์. “จิตวิทยาทั่วไป” (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐), หน้า ๒๙.

ศึกษากระบวนการทางจิตใจและพฤติกรรมอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาอาชีพ จิตวิทยาคลินิก^๕

จิตวิทยา คือ ศาสตร์สาขาหนึ่งที่ศึกษาพฤติกรรม การกระทำ หรือกระบวนการทางจิตใจ ว่าด้วยพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทั้งหมดของชีวิต รวมถึงระบบของร่างกายที่เกี่ยวกับพฤติกรรม การทำงานของประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พัฒนาการ ปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม กระบวนการทางปัญญาที่อยู่ในจิตสำนึกและจิตใต้สำนึกสุขภาพจิตและความผิดปกติทางจิต พลวัตของพฤติกรรม การสังเกต การทดสอบ และการทดลอง การประยุกต์ความรู้ทางจิตวิทยา เช่น การจ้างงาน การจัดการศึกษา เรื่องเกี่ยวกับจิตบำบัด และพฤติกรรมของผู้บริโภค^๖

จิตวิทยา คือ วิชาที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิญญาณหรือจิตใจของสิ่งมีชีวิต (กระบวนการของจิต) สมอ หรือกระบวนการความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งครอบคลุมถึงอารมณ์ การนึกคิด รับรู้พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์^๗

จากคำจำกัดความที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าจิตวิทยา หมายถึง วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือกิริยาอาการของมนุษย์รวมถึงความพยายามที่จะศึกษาว่ามีอะไรบ้างหรือตัวแปรใดบ้าง ในสถานการณ์ใดที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้สามารถคาดคะเน หรือพยากรณ์ได้โดยใช้แนวทางหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์

๒.๑.๕ เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมีหลากหลายแนวคิด เพื่อช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอน ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างกรอบในการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ กระบวนการเหล่านี้ช่วยครูผู้สอนตัดสินใจในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมประกอบการจัดการเรียนรู้ และการเลือกสื่อการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะจัดการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียน โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

๑) การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม (Questioning Method) คือ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจัย สังเคราะห์ หรือ การประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามมีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

^๕ วิทยากร เชียงกุล. “อธิบายศัพท์จิตวิทยาและการพัฒนาตนเอง” (กรุงเทพมหานคร: สายธาร, ๒๕๕๒), หน้า ๑๙๑.

^๖ ราชบัณฑิตยสถาน. “พจนานุกรม ศัพท์จิตวิทยาฉบับราชบัณฑิตยสถาน” (กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๐), หน้า ๓๒๓.

^๗ สงกรานต์ ก่อธรรมนิเวศน์. “ศัพท์ทางจิตเวช” (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒), หน้า ๓๐๐.

๑. ชั้นวางแผนการใช้คำถาม ผู้สอนควรจะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียน

๒. ชั้นเตรียมคำถาม ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสร้าง คำถามอย่างมีหลักเกณฑ์

๓. ชั้นการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และ อาจสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ

๔. ชั้นสรุปและประเมินผล

๔.๑ การสรุปบทเรียนผู้สอนอาจจะใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนก็ได้

๔.๒ การประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผล ตามสภาพจริง

๒) วิธีสอนแบบโมเดลชิปปา คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โมเดลชิปปา เป็นแนวคิดของทิสนา แชมมณี ที่กล่าวว่า ชิปปา (CIPPA) เป็นหลักการซึ่งสามารถนำไปเป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลัก “CIPPA” สามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย อาจจัดเป็นแบบแผนได้หลายรูปแบบ CIPPA MODEL เป็นวิธีหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการแลกเปลี่ยนความรู้ การได้ เคลื่อนไหวทางกาย การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

การจัดการเรียนการสอนแบบ CIPPA MODEL มาจากแนวคิดหลัก ๕ แนวคิด ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานในการจัดการศึกษา ได้แก่

๑. แนวคิดการสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism)

๒. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)

๓. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)

๔. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)

๕. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) ตามรูปแบบของทิสนาแชมมณี มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น ผู้สอนอาจใช้การสนทนาซักถามให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เดิม หรือให้ผู้เรียนแสดงโครงความรู้เดิม (Graphic Organizer) ของตน

ขั้นที่ ๒ การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูล หรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับ

แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้ในขั้นนี้ผู้สอนควรแนะนำแหล่งความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนตลอดทั้งจัดเตรียมเอกสารสื่อต่าง ๆ

ขั้นที่ ๓ การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล ความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มในการอภิปราย และสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ในขั้นนี้ผู้สอนควรใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างลักษณะนิสัย กระบวนการทักษะทางสังคม ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ขึ้นมาด้วยตนเอง

ขั้นที่ ๔ การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ ๕ การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย ผู้สอนควรให้ผู้เรียนสรุปประเด็นสำคัญประกอบด้วยมโนทัศน์หลัก และมโนทัศน์ย่อยของความรู้ทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงให้ได้สาระสำคัญครบถ้วน ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนจดเป็นโครงสร้างความรู้ จะช่วยให้จดจำข้อมูลได้ง่าย

ขั้นที่ ๖ การปฏิบัติและหรือการแสดงผลงาน ขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของตน และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อมูลที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติ และมีมีการแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วย ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถแสดงผลงานด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ เรียงความ วาดภาพ ฯลฯ และอาจจัดให้มีการประเมินผลงานโดยมีเกณฑ์ที่เหมาะสม

ขั้นที่ ๗ การประยุกต์ใช้ความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่อนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสผู้เรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์หลังจากประยุกต์ใช้ความรู้ อาจมีการนำเสนอผลงานจากการประยุกต์อีกครั้งก็ได้ หรืออาจไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ ๖ แต่นำความมารวม แสดงในตอนท้ายหลังขั้นการประยุกต์ใช้ก็ได้

๓) วิธีสอนแบบโครงการ (Project Method) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือปฏิบัติงานตามหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกกระบวนการทำงานอย่างมีขั้นตอน มีการวางแผนในการทำงานหรือการแก้ปัญหาย่างเป็นระบบ จนการดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้อย่างหลากหลาย อันเป็นประสบการณ์ตรงที่มีคุณค่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้วิธีการสอนโครงการสามารถสอนต่อเนื่องกับวิธีสอนแบบบูรณาการได้ ทั้งในรูปแบบบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และบูรณาการ

ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาบูรณาการเพื่อทำโครงการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ขึ้นกำหนดปัญหา หรือสำรวจความสนใจ ผู้สอนเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างที่เป็นปัญหาและ กระตุ้นให้ผู้เรียนหาวิธีการแก้ปัญหาหรือช่วยให้ผู้เรียนมีความต้องการใคร่เรียนใคร่รู้ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

๒. ขึ้นกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนว่าเรียน เพื่ออะไร จะทำโครงการนั้นเพื่อแก้ปัญหาอะไร ซึ่งทำให้ผู้เรียนกำหนดโครงการแนวทางในการดำเนินงานได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย

๓. ขึ้นวางแผนและวิเคราะห์โครงการ ให้ผู้เรียนวางแผนแก้ปัญหา ซึ่งเป็นโครงการเดี่ยวหรือกลุ่มก็ได้ แล้วเสนอแผนการดำเนินงานให้ผู้สอนพิจารณา ให้คำแนะนำช่วยเหลือและข้อเสนอแนะการวางแผนโครงการ ของผู้เรียน ผู้เรียนเขียนโครงการตามหัวข้อซึ่งมีหัวข้อสำคัญ (ชื่อโครงการ หลักการและเหตุผลวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย เจ้าของโครงการ ที่ปรึกษาโครงการ แหล่งความรู้ สถานที่ดำเนินการ ระยะเวลาดำเนินการ งบประมาณ วิธีดำเนินการ เครื่องมือที่ใช้ ผลที่คาดว่าจะได้รับ)

๔. ขึ้นลงมือปฏิบัติหรือแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติหรือแก้ปัญหตามแผนการที่กำหนดไว้โดยมี ผู้สอนเป็นที่ปรึกษา คอยสังเกต ติดตาม แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกผลดำเนินการ ด้วยความมานะอดทน มีการประชุมอภิปราย ปรึกษาหารือกันเป็นระยะ ๆ ผู้สอนจะเข้าไปเกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็น ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ความคิด ความรู้ ในการวางแผนและตัดสินใจทำด้วยตนเอง

๕. ขึ้นประเมินผลระหว่างปฏิบัติงาน ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักประเมินผลก่อนดำเนินการระหว่างดำเนินการและหลังดำเนินการ คือรู้จักพิจารณาว่าก่อนที่จะดำเนินการมีสภาพเป็นอย่างไร มีปัญหาอย่างไรระหว่างที่ดำเนินงานตามโครงการนั้น ยังมีสิ่งใดที่ผิดพลาดหรือเป็นข้อบกพร่องอยู่ ต่อแก้ไขอะไรอีกบ้าง มีวิธีแก้ไขอย่างไร เมื่อดำเนินการไปแล้วผู้เรียนมีแนวคิดอย่างไร มีความพึงพอใจหรือไม่ ผลของการดำเนินการตามโครงการ ผู้เรียนได้ความรู้อะไร ได้ประโยชน์อย่างไร และสามารถนำความรู้นั้นไปพัฒนาปรับปรุงงานได้อย่างดียิ่งขึ้น หรือเอาความรู้นั้นไปใช้ในชีวิตได้อย่างไร โดยผู้เรียนประเมินโครงการของตนเองหรือเพื่อนร่วมประเมิน จากนั้นผู้สอนจึงประเมินผลโครงการตามแบบประเมิน ซึ่งผู้ปกครองอาจจะมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยก็ได้

๖. ขึ้นสรุป รายงานผล และเสนอผลงาน เมื่อผู้เรียนทำงานตามแผนและเก็บข้อมูลแล้ว ต้องทำการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลงาน ซึ่งนอกเหนือจากรายงานเอกสารแล้ว อาจมีแผนภูมิ แผนภาพ กราฟ แบบจำลอง หรือของจริงประกอบการนำเสนอ อาจจัดได้หลายรูปแบบ เช่น จัดนิทรรศการ การแสดงละคร ฯลฯ

๔) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากปัญหาที่เกิดขึ้นโดยสร้างความรู้จากกระบวนการทำงานกลุ่ม ตัวปัญหาจะเป็นจุดตั้งต้นของกระบวนการเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาด้วยเหตุผล และการสืบค้นหาข้อมูลเพื่อเข้าใจกลไกของตัวปัญหา รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑. กำหนดปัญหาจัดสถานการณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มองเห็นปัญหา กำหนดสิ่งที่เป็นปัญหาที่ผู้เรียนอยากรู้ อยากเรียน และเกิดความสนใจที่จะค้นหาคำตอบ

๒. ทำความเข้าใจกับปัญหา ผู้เรียนจะต้องสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาได้

๓. ดำเนินการศึกษาค้นคว้า กำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนและดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างหลากหลาย

๔. สังเคราะห์ความรู้ ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ค้นคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อภิปรายผล และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

๕. สรุปและประเมินค่าของคำตอบ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปสรุปผลงานของกลุ่มตนเอง ประเมินผลงานว่าข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้ามีความเหมาะสมเพียงใด โดยการตรวจสอบแนวคิดภายในกลุ่มของตนเองอย่างอิสระ ทุกกลุ่มร่วมกันสรุปองค์ความรู้ในภาพรวมของปัญหาอีกครั้ง

๖. นำเสนอและประเมินผลงาน ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอในรูปแบบผลงานที่หลากหลาย ผู้เรียนทุกคนและผู้เกี่ยวข้องกับปัญหา ร่วมกันประเมินผลงาน

๕) การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery Method) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ หรือความรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะเป็นผู้สร้างสถานการณ์ในลักษณะที่ผู้เรียนจะเผชิญกับปัญหา ซึ่งในการแก้ปัญหา นั้น ผู้เรียนจะใช้กระบวนการที่ตรงกับธรรมชาติของวิชาหรือปัญหานั้น เช่นผู้เรียนจะศึกษาปัญหาทางชีววิทยา ก็จะใช้วิธีเดียวกันกับนักชีววิทยาศึกษา หรือผู้เรียนจะศึกษาปัญหาประวัติศาสตร์ ก็จะใช้วิธีการเช่นเดียวกับนักประวัติศาสตร์ศึกษา ดังนั้น จึงเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ เหมาะสำหรับวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ แต่ก็สามารถใช้กับวิธีอื่น ๆ ได้ ในการแก้ปัญหา นั้น ผู้เรียนจะต้องนำข้อมูลทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปเพื่อให้ได้ข้อค้นพบใหม่หรือเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น

การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบเน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบหรือความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะใช้วิธีการหรือกระบวนการต่าง ๆ ที่เห็นว่ามีประสิทธิภาพและตรงกับธรรมชาติของวิชา หรือปัญหา ดังนั้นจึงมีผู้นำเสนอวิธีการจัดการเรียนรู้ไว้มากหลาย เช่น การแนะนำให้ผู้เรียนพบหลักการทางคณิตศาสตร์ด้วยตนเองโดยวิธีอุปนัย การที่ผู้เรียนใช้กระบวนการแก้ปัญหาแล้วนำไปสู่การค้นพบ มีการกำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐานและรวบรวมข้อมูล ทดสอบสมมติฐานและสรุปข้อค้นพบ ซึ่งอาจใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการทดลองด้วย การที่ผู้สอนจัดโปรแกรมไว้ให้ผู้เรียนใช้การคิดแบบอุปนัย และนิรนัยในเรื่องต่างๆ ก็สามารถได้ข้อค้นพบด้วยตนเอง ผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้วิธีหรือกระบวนการที่เหมาะสม

จากเหตุผลดังกล่าว ขั้นตอนการเรียนรู้จึงปรับเปลี่ยนไปตามวิธีหรือกรอบกระบวนการต่างๆที่ใช้ แต่ในที่นี้จะเสนอผลการพบความรู้ ข้อสรุปใหม่ ด้วยการคิดแบบอุปนัยและนิรนัย การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบมีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๒. ชี้นำเรียนรู้

๓. ชี้นำไปใช้ ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอแนวทางการนำข้อค้นพบที่ได้ไปใช้ในการ

แก้ปัญหา

๖) การจัดการเรียนรู้แบบนิรนัย (Deductive Method) กระบวนการที่ผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ทฤษฎี หลักเกณฑ์ ข้อเท็จจริงหรือข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ในบทเรียน จากนั้นจึงให้ตัวอย่างหลายๆตัวอย่าง หรืออาจให้ผู้เรียนฝึกการนำทฤษฎี หลักการ หลักเกณฑ์ กฎหรือข้อสรุปไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย หรืออาจเป็นหลักลักษณะให้ผู้เรียนหาหลักฐานเหตุผลมาพิสูจน์ยืนยันทฤษฎี กฎหรือข้อสรุปเหล่านั้น การจัดการเรียนรู้แบบนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ และมีความเข้าใจในกฎเกณฑ์ ทฤษฎี ข้อสรุปเหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง การสอนแบบนี้อาจกล่าวได้ว่า เป็นการสอนจากทฤษฎีหรือกฎไปสู่ตัวอย่างที่เป็นรายละเอียดการสอนแบบนิรนัยมีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ขั้นกำหนดขอบเขตของปัญหา เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเสนอปัญหาหรือระบุ สิ่งที่จะสอนในแง่ของปัญหา เพื่อยั่วให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะหาคำตอบ ปัญหาที่จะนำเสนอ ควรจะเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของชีวิตและเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน

๒. ขั้นแสดงและอธิบายทฤษฎี หลักการ เป็นการนำเอาทฤษฎี หลักการ กฎ ข้อสรุป ที่ต้องการสอนมาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทฤษฎี หลักการนั้น

๓. ขั้นใช้ทฤษฎี หลักการ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะเลือกทฤษฎี หลักการ กฎ ข้อสรุป ที่ได้จากการเรียนรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ได้

๔. ขั้นตรวจสอบและสรุป เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะตรวจสอบและสรุปทฤษฎี หลักการ กฎ ข้อสรุปหรือนิยามที่เชื่อว่าถูกต้อง สมเหตุสมผลหรือไม่ โดยอาจปรึกษาผู้สอน หรือค้นคว้าจากตำรา ต่างๆ หรือจากการทดลอง ข้อสรุปที่ได้พิสูจน์หรือตรวจสอบว่าเป็นจริง จึงจะเป็นความรู้ที่ถูกต้อง

๕. ขั้นฝึกปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนเกิดความเข้าใจในทฤษฎี หลักการ กฎ ข้อสรุป พอสมควรแล้ว ผู้สอนเสนอสถานการณ์ใหม่ให้ผู้เรียนฝึกนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่หลากหลาย

๗) การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย (Induction Method) กระบวนการที่ผู้สอนจากรายละเอียดปลีกย่อย หรือจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ หรือกฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริงหรือข้อสรุป โดยการนำเอาตัวอย่างข้อมูล เหตุการณ์ สถานการณ์หรือปรากฏการณ์ ที่มีหลักการแฝงอยู่มาให้ผู้เรียนศึกษา สังเกต ทดลอง เปรียบเทียบหรือวิเคราะห์จนสามารถสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง

การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยมีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ขั้นเตรียมการ เป็นการเตรียมตัวผู้เรียน ทบทวนความรู้เดิมหรือปูพื้นฐานความรู้

๒. ขั้นเสนอตัวอย่าง เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างข้อมูล สถานการณ์ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ หรือแนวคิดให้ผู้เรียนได้สังเกตลักษณะและคุณสมบัติของตัวอย่างเพื่อพิจารณา เปรียบเทียบสรุปเป็นหลักการ แนวคิด หรือกฎเกณฑ์ ซึ่งการนำเสนอตัวอย่างควรเสนอหลายๆ ตัวอย่างให้มากพอที่ผู้เรียนสามารถสรุปเป็นหลักการหรือหลักเกณฑ์ต่างๆได้

๓. ขั้นเปรียบเทียบ เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำการสังเกต ค้นคว้า วิเคราะห์ รวบรวม เปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันขององค์ประกอบในตัวอย่าง แยกแยะข้อแตกต่าง มองเห็นความสัมพันธ์ในรายละเอียดที่เหมือนกัน ต่างกัน ในขั้นนี้หากตัวอย่างที่ให้แกผู้เรียนเป็นตัวอย่างที่ดี ครอบคลุมลักษณะหรือคุณสมบัติสำคัญของหลักการ ทฤษฎีก็ย่อมจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษา

และวิเคราะห์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้อย่างรวดเร็ว แต่หากผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จ ผู้สอนอาจให้ข้อมูลเพิ่มเติม หรือใช้วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นต่อไป โดยการตั้งคำถามกระตุ้นแต่ไม่ควรให้ในลักษณะบอกคำตอบ เพราะวิธีสอนนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้คิด ทำความเข้าใจด้วยตนเอง ควรให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์เป็นกลุ่มย่อย เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม ในการอภิปรายกลุ่มอย่างทั่วถึง และผู้สอนไม่ควรรีบร้อนหรือเร่งเร้าผู้เรียนจนเกินไป

๔. ชั้นกฎเกณฑ์ เป็นการให้ผู้เรียนนำข้อสังเกตต่างๆ จากตัวอย่างมาสรุปเป็นหลักการกฎเกณฑ์หรือนิยามด้วยตัวผู้เรียนเอง

๕. ชั้นนำไปใช้ ในขั้นนี้ผู้สอนจะเตรียมตัวอย่างข้อมูล สถานการณ์ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์หรือความคิดใหม่ๆ ที่หลากหลายมาให้ผู้เรียนใช้ในการฝึกความรู้ ข้อสรุปไปใช้ หรือผู้สอนอาจให้ออกาสผู้เรียนช่วยกันยกตัวอย่างจากประสบการณ์ของผู้เรียนเองเปรียบเทียบก็ได้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน และจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนว่าหลักการที่ได้รียนนั้น สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและทำแบบฝึกหัดได้หรือไม่หรือเป็นการประเมินว่าผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่นั่นเอง^๕

การจัดการเรียนรู้เป็นการตั้งใจให้เกิดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผู้สอนที่สอนอย่างมีหลักการ มีความรู้และมีทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความหมายและมีคุณค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้กระบวนการเรียนรู้มิได้จำกัดว่าจะต้องเกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียน เท่านั้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้หรือที่เรียกกันว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ อย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและสัมฤทธิ์ผล

นูแนน (Nunan, ๑๙๙๑:๒) ได้พูดถึงความหมายของวิธีการสอนไว้ว่า วิธีการสอนในความหมายของนูแนนนั้นจะมองวิธีการสอนที่อยู่ในห้องเรียน กล่าวคือจะเน้นถึงการเลือกและจัดลำดับงานและกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำในห้องเรียนในการสอนภาษาอังกฤษนั้น หากผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิวัฒนาการด้านการสอน ว่ามีความเป็นมาอย่างไรและเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างไร จะทำให้ผู้สอนมีความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้ เมื่อพูดถึงวิธีการสอน ประโยชน์ของการที่ผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอน มีดังนี้

๑. การทำความเข้าใจกับวิธีการสอน การเรียนรู้ และเข้าใจวิธีการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้สอนมองเห็นวิธีการสอนของตนเองและมองเห็นถึงข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นผู้สอนที่รู้จักวิธีการ สอนที่หลากหลายจะเป็นผู้สอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. การเรียนรู้วิธีการสอนหลากหลายและแตกต่างกันจะช่วยในการสอนในชั้นเรียน หากผู้สอน มีความเข้าใจและสามารถใช้วิธีการสอนที่หลากหลายแล้ว จะทำให้ผู้สอนสามารถปรับวิธีการ

^๕ รูปแบบการสอนสำหรับผู้สอนมืออาชีพ. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ: ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐: จาก : http://www.ubu.ac.th/web/files_up/๔๖1๒๐๑๔๑๐๑๕๐๘๔๒๒๖๘.docx.

สอนให้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ต่างกัน และในสถานการณ์ของชั้นเรียนที่ต่างกันได้ดี และมี ประสิทธิภาพมากกว่า

๓. ข้อเสียของวิธีการสอนแบบดั้งเดิม การสอนภาษาเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งและมี งานวิจัยใหม่ๆ ที่ศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้สอนจึง จำเป็น ต้องเรียนรู้และนำวิธีการใหม่ๆ ไปใช้ในห้องเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนที่ ผู้สอน เลือกนำไปใช้นั้นควรจะต้องขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนรู้ ภาษาที่ผู้สอนเข้าใจ ความรู้ พื้นฐานและ ประสบการณ์ของ ตัวผู้สอน รวมทั้งความต้องการของผู้เรียน^๙

ในการสอนภาษานั้นผู้สอนอาจจะเลือกวิธีที่ตนเองคิดว่าเหมาะสมที่สุดกับห้องเรียน หรือผู้เรียน ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปวิธีการสอนที่ใช้กันเป็นส่วนใหญ่โดยทั่วไปซึ่งมีอยู่ ๑๔ วิธี ด้วยกัน ได้แก่

๑. หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Language Curriculum) หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในการใช้ภาษา (Language Use) และรู้จักกระบวนการเรียนรู้ภาษา(Language Learning Process) ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในรูปแบบการเรียนรู้ในห้องเรียน (Information instruction Manner) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Manner)

๒. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร(Communication Language Teaching) เป็นการ จัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็น ขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับ ใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ กิจกรรมต่างๆจึงเน้นให้มีการใช้ภาษาที่ ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด มีการจัดกิจกรรมต่างๆที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด โดย เน้นการใช้ภาษาที่เหมาะสมและสามารถสื่อสารได้ กล่าวคือไม่ได้เป็นการสอนแต่วิธีการใช้เท่านั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักว่า ‘ควรจะทำอะไร’ และ ‘ควรพูดเมื่อไร’ การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การ ถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์จะต้องสามารถนำความรู้ไปใช้เป็นปกติวิสัย ได้ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

๓. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ(Language for Specific Purpose) เป็นการสอนโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับรู้ศาสตร์นั้น ๆ ทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ภาษาอังกฤษการโรงแรม ในการเรียนภาษามีใช่เป็นเพียงการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษา แต่ใช้ภาษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงและบูรณาการในศาสตร์อื่น ๆ ผู้เรียนมีแรงจูงใจและปัจจัยภายนอก ที่บังคับให้เรียน

^๙ Nunan, David. “Language Teaching Methodology” .อ้างใน รุ่งพัฒน์ ฮวดสามเสน. (London : Prentice Hall, ๑๙๙๑), pp.

๔. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ(Integrate Learning) คือ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ซึ่งเปิดโอกาสให้ใช้วิธีการตั้งคำถาม (Question) และกระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving) มาเป็นตัวนำกระบวนการแสวงหาความรู้และทักษะ โดยไม่ยึดติดในโครงสร้างของสาขาวิชาต่าง ๆ ทางด้านวิชาการเพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน

๕. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรม นั่นคือให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะเป็นประชาธิปไตยและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

๖. การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ (Content – Based Instruction) การจัดการเรียนการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ หมายถึง การสอนภาษาที่นำเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนทั้ง ๔ ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ สามารถตีความประเมินข้อมูลของเรื่องและพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

๗. การสอนแบบองค์รวม (Whole Language Approach) การสอนแบบองค์รวมเป็นการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม โดยไม่แยกภาษาเป็นส่วน ๆ และไม่เน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่ง การสอนแบบองค์รวม การพัฒนาภาษาพูดและการอ่านออกเสียง

๘. การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning) โครงการ คือ งานศึกษา ค้นคว้าที่ผู้เรียนร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ผู้เรียนต้องการศึกษา แล้วดำเนินการศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่ตกลงกันไว้ จนได้ผลออกมาตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้

๙. การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task – Based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลัก มีลักษณะเป็นหลักสูตรแบบวิเคราะห์ (Analysis Syllabus) โดยยึดเอาระบบภาษาทั้งหมดมาวิเคราะห์ แล้วจัดเป็นหน่วยใหญ่ ๆ ไว้ตามความสามารถของผู้เรียน และเน้นว่าจะเรียนภาษาอย่างไร โดยยึดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรด้วย

๑๐. การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) การสร้างองค์ความรู้ เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้และการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากจิตวิทยา ปรัชญาและมนุษยวิทยา โดยมีความเชื่อว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ โยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ครูผู้สอนต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

๑๑. การสอนแบบไฟร์แมทซิสเต็ม (๔ MAT'S Learning System) รูปแบบการเรียนการสอนแบบ ๔ MAT'S Learning System เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จากการรับรู้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม มีการจัดการข้อมูลด้วยการสังเกตอย่าง

ไตร่ตรอง เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนเอง ผู้เรียนจะบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตมาเป็นความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม แล้วนำมาลงปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้าและการทดลองปฏิบัติ กิจกรรมเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ การอภิปราย การทำงานกลุ่ม และกิจกรรมการแก้ปัญหา

๑๒. วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Method) วิธีการสอนแบบนี้ เป็น วิธีที่ใช้กันทั่วไปและใช้กันมานาน เป็นการสอนที่เน้นหลักไวยากรณ์ คำศัพท์และแปลเป็นภาษา ของตนเอง โดยผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของภาษาหรือพูดภาษาอังกฤษได้ดีมาก ทำให้ผู้เรียน สามารถอ่านเรื่องราวที่ เป็นภาษาต่างประเทศได้และแปลเป็นภาษาของตนเองได้อย่างถูกต้อง แต่วิธีนี้ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ ภาษาหรือได้พัฒนาทักษะด้านการพูดและฟัง

๑๓. การสอนแบบฟังพูด (Audio-lingual Method) วิธีนี้เริ่มต้นใช้ตั้งแต่ช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยเชื่อว่าวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่าง รวดเร็ว วิธีการสอนแบบนี้เน้นให้ผู้เรียนฝึกภาษาโดยการเลียนแบบและทำซ้ำๆ โดยเน้นทักษะการฟังและการจำ ภาษาที่เรียนเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนต้องพูดตามผู้สอนและท่องบทสนทนาให้ได้ โดยใช้ วิธีการฝึกซ้ำตามแบบ (repetition drill) วิธีเทียบแทน (substitution drill) และวิธีเปลี่ยนแปลงรูปประโยค (transformation drill) ผู้เรียนต้องเลียนแบบเสียง ผู้สอนจนสามารถฟังเข้าใจ โดยไม่มีการสอนไวยากรณ์โดยตรงแต่สรุปใช้วิธีการสรุปจากบทสนทนา ส่วนทักษะการอ่านและเขียนจะเน้นน้อยกว่าการฟังและพูด

๑๔. วิธีการสอนแบบนำเสนอ ฝึกฝน และใช้ภาษา (Presentation, Practice, and Production (PPP)) เป็นวิธีที่ผู้สอนสอนโดยเริ่มจากการอธิบายหรือให้ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการสอนก่อน โดยอาจจะใช้ รูปภาพ บทสนทนาหรืออื่นๆประกอบและเน้นประโยคหรือโครงสร้างประโยคที่ต้องการสอนพร้อมยกตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ตามด้วยการฝึกใช้ โดยอาจจะทำแบบฝึกหัดจนเข้าใจ แล้วจึงถึงขั้นตอนการใช้ที่อาจให้ผู้เรียนเขียนหรือแต่งประโยคด้วย ตนเองหรือเกี่ยวกับตัวเอง^{๑๐}

วิธีสอนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาเป็นเบื้องต้น มีวิวัฒนาการและมีทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่ต่างกันบ้าง คล้ายกันบ้าง ความหลากหลายดังกล่าว ครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ เกี่ยวกับวิธีสอนทั้งใหม่และเก่าเหล่านั้นอย่างถ่องแท้ จึงจะสามารถเลือกเอาวิธีการหรือรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่ ตนสอนให้มากที่สุด วิธีการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา เพราะเป็นตัวกระตุ้นและเร้าให้ผู้เรียนมีความสนใจ หรือทำให้เนื้อหาที่เรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ครูผู้สอนจึงมีบทบาทที่สำคัญในการที่จะจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนจึงเปรียบเสมือนผู้นำทางและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวทางในการสอนภาษาที่จะช่วยให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีอยู่ ๑๐ ประการ ดังนี้

๑. ควรสอนเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน
๒. ใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

^{๑๐} แนวคิดและเทคนิคการจัดการเรียนรู้, [ออนไลน์], แหล่งที่มา:http://supervised.blogspot.com/๒๐๐๘/๐๗/blog-post_๔๔๖๖.html, [๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐]

๓. จัดบริบท ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย เช่น เรื่อง หรือเนื้อหาที่เรียน ศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ และความเชื่อมโยงกับสังคมและวัฒนธรรมที่ผู้เรียนควรรู้

๔. จัดกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

๕. ใช้กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ

๖. กระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน

๗. ควรสอนด้วยการบูรณาการหลายทักษะ

๘. อธิบายหลักไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เมื่อผู้เรียนสงสัย

๙. หลีกเลี่ยงการแก้ไขคำผิดทุกครั้ง

๑๐. สอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับภาษาที่ผู้เรียนเรียน

อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นคงไม่มีวิธีการสอนใดเป็นวิธีการที่ ดีที่สุด เนื่องจากวิธีการในการจัดการเรียนการสอนต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ผู้เรียน วัตถุประสงค์หรือ จุดมุ่งหมายของแต่ละกลุ่ม สภาพแวดล้อม เป็นต้น^{๑๑}

สรุปการจัดการเรียนรู้นั้นไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา โดยใช้วิธีการบอกให้จดจำ และนำไป ท่องจำเพื่อการสอบเท่านั้น แต่การจัดการเรียนรู้นั้นเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งซึ่งมีความหมาย ที่ลึกซึ้งกว่านั้น กล่าวคือวิธีการใดก็ตามที่ผู้สอนนำมาใช้เพื่อใช้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้นเรียกว่าเป็นการจัดการเรียนรู

๒.๒ หลักอริยสัจ ๔

๒.๒.๑ ความหมายของอริยสัจ ๔

อริยสัจสี่มีความหมายตามนัยพระบาลี ดังนี้

“ภิกษุทั้งหลาย อริยสัจ ๔ ประการเหล่านี้แล เป็นของแท้เท่านั้น ไม่คลาดเคลื่อนไปได้ ไม่กลายเป็นอย่างอื่น ฉะนั้น จึงเรียกว่า อริยสัจ”^{๑๒}

“... ภิกษุทั้งหลาย เพราะได้ตรัสรู้อริยสัจสี่นี้ ตามเป็นจริง พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงได้นำมาเรียกว่า เป็นอริยะ”^{๑๓}

หัวใจคำสอนของพระพุทธเจ้าอยู่ที่อริยสัจ ๔ ประการ (จตุตตาริ อริยสัจจานิ) ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ในปฐมเทศนาแก่สหายเก่าของพระองค์ คือ ปัญจวัคคีย์ ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน (ปัจจุบันเรียกว่าสารนาถ) ใกล้เมืองพาราณสี ในพระธรรมเทศนาภังคนี้ตั้งที่มีหลักฐานในคัมภีร์ดั้งเดิมนั้น พระองค์ได้ทรงแสดงอริยสัจ ๔ ประการไว้เพียงย่อเยื้อง แต่ในคัมภีร์ทางพุทธศาสนา รุ่นแรกๆ มีหลายแห่งที่ได้อธิบายอริยสัจ ๔ ประการนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก พร้อมด้วยรายละเอียดมากมาย และหลายแง่หลายทาง ถ้าศึกษาอริยสัจ ๔ โดยอาศัยหลักฐานอ้างอิง และคำอธิบาย (จากคัมภีร์)

^{๑๑} Harmer, Jeremy. “The practice of English Language Teaching” .อ้างใน, อรุณี วิริยะ จิตรา. อ้างใน, ลลิตา ภูทอง. อ้างใน, รุ่งพัฒน์ ฮวดสามเสน. (ESL/EFL Resources, ๒๕๓๒), หน้า ๓๒ – ๖๖.

^{๑๒} ส.ม. (ไทย) ๑๙/๑๗๐๓/๕๔๓.

^{๑๓} ส.ม. (ไทย) ๑๙/๑๗๐๗/๕๔๕.

เหล่านี้ เราก็จะารู้เรื่องราวที่ดี และถูกต้องตามคำสอนอันเป็นแก่นหลักธรรมทั้งปวงของพระพุทธองค์ ตรงตามคัมภีร์ดั้งเดิม อริยสัจ ๔ ประการ คือ^{๑๔}

๑. ทุกข์
๒. สมุทัย การเกิดขึ้น หรือสาเหตุแห่งทุกข์
๓. นิโรธ ความดับทุกข์
๔. มรรค ทางที่นำไปสู่ความดับทุกข์

ทุกข์ คือ แสดงว่า สิ่งที่ปรุงแต่งทั้งปวงเป็นทุกข์ นี่คือ บอกตรงๆว่าสิ่งทั้งปวงเป็นอะไร นั่นเอง สิ่งทั้งปวงเป็นที่ตั้งแห่งความทุกข์ใจ แต่คนทั้งหลายไม่รู้ไม่เห็นว่าเป็นความทุกข์จึงได้มีความอยากในสิ่งเหล่านั้น ถ้ารู้ว่ามีเป็นความทุกข์ ไม่น่าอยาก และไม่น่ายึดถือ ไม่น่าผูกพันตัวเอง เข้ากับสิ่งใดแล้ว เขาก็จะไม่ไปอยาก ซึ่งตัวทุกข์นั่นเองหมายถึง ชั้นที่ ๕

สมุทัย การเกิดขึ้นหรือสาเหตุแห่งทุกข์ คือ แสดงว่าความอยากด้วยอวิชชา (ความไม่รู้) นั้นเป็นต้นเหตุของความทุกข์ คนทั้งหลายก็ยังไม่รู้ ไม่เห็น ไม่เข้าใจว่าความอยากนี้แหละ เป็นตัวต้นเหตุของความทุกข์ใจจึงได้พากันอยากนั้นอยากนี้เรื่อยแปดพันประการ เพราะไม่รู้ว่าจะอยากด้วยอวิชชา (ความไม่รู้) นั้นคืออะไร

นิโรธ (ความดับทุกข์) คือ แสดงว่านิโรธ หรือนิพพาน คือการดับความอยากเสียได้สิ้นเชิง เป็นความไม่มีทุกข์ คนทั้งหลายยังไม่รู้จักกันใหญ่โตๆ ที่เป็นสิ่งที่อาจบรรลุถึงได้ในที่ต่างๆ ไป คือ พบได้ตรงที่ความอยากมันดับลงไปนั่นเอง นี่คือไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร จึงไม่มีใครปราถนา ที่จะดับความอยาก ไม่ปราถนานิพพาน เพราะไม่รู้ว่าจะอะไรคือนิพพาน

มรรค (ทางที่นำไปสู่ความดับทุกข์) คือ วิธีดับความอยากนั้นๆเสีย ไม่มีผู้ใดเข้าใจว่า การทำอย่างนี้เป็นวิธีดับความอยากไม่มีใครสนใจเรื่องอริยมรรคอันมีองค์ ๘ ประการซึ่งดับความอยากเสียได้ ไม่รู้จักอะไรเป็นที่พึ่งแก่ตนเอง อะไรควรชวนชวยอย่างยิ่ง จึงไม่สนใจกับเรื่องอริยมรรคของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่เลิศประเสริฐที่สุดในบรรดาวิชาความรู้ของมนุษย์เราในโลกนี้ นี้แหละ คือการไม่รู้อะไรเป็นอะไรอย่างน่าหวาดเสียว

ทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่า อริยสัจ ๔ ประการ นั่นคือ ความรู้ที่บอกให้เห็นชัดว่า อะไรเป็นอะไรอย่างครบถ้วน นั่นเอง เรื่องความอยากนั้นบอกให้รู้ว่า เมื่อไปเล่นกับมันจึงเป็นความทุกข์ใจขึ้นมา เราก็ยังขึ้นไปเล่นกับความอยากจนเต็มไปด้วยความทุกข์ นี้แหละเป็นความโง่เขลาที่ไม่รู้อะไรเป็นอะไร ตามที่เป็นจริงจึงปฏิบัติผิดทุกอย่าง จะมีถูกบ้างก็เล็กน้อยเกินไป และมักจะถูกตามความหมายของคนที่มีกิเลสตัณหา ซึ่งถือกันว่าถ้าได้อะไรมาตรงตามความต้องการของตนแล้ว ก็จัดว่าเป็นการปฏิบัติถูกอย่างนี้ทางธรรมไม่ถือว่าถูกเลย

๒.๓.๒ องค์ประกอบของอริยสัจ ๔

อริยสัจนี้มีองค์ประกอบหรือส่วนประกอบ ๔ ประการ ดังพระบาลีว่า

^{๑๔} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๑๕๕.

“... จตตารีมานี ภิกขเว อริยสัจจานิ กตมานิ จตตาริ ทุกข์ อริยสัจจํ ทุกขสมุทโย อริยสัจจํ ทุกขนิโรธอ อริยสัจจํ ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา อริยสัจจํ ทุกขสมุทโยอริยสัจจํ ทุกขนิโรธอริยสัจจํ ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา อริยสัจจํ”

สรุปว่า อริยสัจ มีองค์ประกอบ ๔ คือ ทุกข์, ทุกขสมุทโยเรียกสั้นๆว่า สมุทโย, ทุกขนิโรธ เรียกสั้นๆว่า นิโรธ, ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา เรียกสั้นๆว่า มรรค

สำหรับความหมายของอริยสัจแต่ละข้อๆ มีอธิบายตามพระบาลี ดังนี้

“... ภิกขุทั้งหลาย ข้อนี้แล เป็นทุกข์อริยสัจ คือ ขาติ (ความเกิด) ก็เป็นทุกข์ ชรา (ความแก่) ก็เป็นทุกข์ พยาธิ (ความเจ็บไข้) ก็เป็นทุกข์ มรณะ (ความตาย) ก็เป็นทุกข์ การประจวบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รักก็เป็นทุกข์ การพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รัก ก็เป็นทุกข์ ปรารถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้นก็ เป็นทุกข์ โดยย่ออุปาทานขันธ ๕ เป็นทุกข์...”^{๑๕}

ภิกขุทั้งหลาย ข้อนี้แล เป็นทุกขสมุทโยอริยสัจ คือ ตัณหาที่ทำให้มีภพใหม่ประกอบด้วย ความเพลิตเพลินและความติดใจ คอยเพลิตเพลินอยู่ในอารมณ์นั้นๆได้แก่ กามตัณหา ภวตัณหา (และ) วิภวตัณหา

ภิกขุทั้งหลายข้อนี้แล เป็นทุกขนิโรธอริยสัจ คือ การที่ตัณหานั้นแลดับไปได้ด้วยการ สำรอกออกหมดไม่เหลือ การสละเสียได้ สลัดออก ฟ้นไปได้ ไม่หน่วงเหนี่ยวพัวพัน

ภิกขุทั้งหลาย ข้อนี้แลเป็นทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจ คือ อริยมรรคมีองค์ ๘ นี้แหละ ได้แก่ สัมมาทิฎฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ สัมมาวายามะ สัมมาสติ สัมมาสมาธิ

อริยสัจดังที่กล่าวมานี้ โดยสรุปแล้ว ก็มีเพียง ๑ คือ ทุกข์และความดับทุกข์เท่านั้น ดัง พระพุทธพจน์ว่า “ทั้งในกาลก่อนและในบัดนี้เราสอนแต่เรื่องทุกข์ และความดับทุกข์เท่านั้น” โดย อริยสัจข้อทุกข์และทุกขสมุทโยรวมเป็นเรื่องทุกข์ และข้อทุกขนิโรธกับทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา รวมเป็น เรื่องความดับทุกข์

ทุกข์ในอริยสัจสี่นี้ โดยสรุป ท่านหมายเอาทุกข์ในเบญจขันธ์ เพราะว่า เบญจขันธ์นั้นเป็น ศูนย์รวมแห่งทุกข์ทุกชนิด ดังพระบาลีพุทธพจน์ว่า “ก็โดยย่อ อุปาทานขันธ ๕ เป็นทุกข์...”

โดยที่พระบาลีที่ยกมานี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า อริยสัจสี่ ก็คือ ความจริงของชีวิต เพราะว่าใน ชีวิตของคนเรานั้น มีอริยสัจครบทั้ง ๔ อยู่ประจำตัวแล้ว ทุกข์มีอยู่จริงในชีวิต ทั้งทุกข์ทางกายและทาง ใจ เหตุให้เกิดทุกข์ คือ ตัณหาก็มีอยู่จริงในชีวิต จะหมายในการแก้ทุกข์เพื่อความสิ้นทุกข์หรือ ปราศจากทุกข์ก็ต้องแก้ในชีวิตของเราเองไม่ใช่ที่อื่นหรือสิ่งอื่น และวิธีการแก้ทุกข์ก็ต้องลงมือแก้ใน ชีวิต คือ เบญจขันธ์นี้ให้ถูกต้องตรงประเด็นและครบถ้วน และที่สำคัญ อริยสัจสี่ คือ หลักการแก้ไข ปัญหาชีวิตที่ถูกต้องและสมบูรณ์แบบ หมายความว่า เมื่อจะแก้ปัญหาชีวิตให้ได้ผลสมบูรณ์ครบถ้วน แล้ว ก็ต้องดำเนินการตามหลักการของอริยสัจสี่ กล่าวคือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ก่อนอื่นก็ต้องรู้จักสภาพ แห่งปัญหาตามเป็นจริง เมื่อรู้สภาพแห่งปัญหาแล้วก็ต้องค้นหาสาเหตุแห่งปัญหาให้ได้ว่า มันเกิดมา จากอะไร ต่อจากนั้น ก็กำหนดจุดหมายในการแก้ปัญหาว่า ต้องการผลของการแก้ปัญหาในระดับใด และประเด็นสุดท้าย ก็คือ การกำหนดขั้นตอนวิธีปฏิบัติหรือดำเนินการในการแก้ปัญหาและลงมือ

^{๑๕} ที.ม. (ไทย) ๑๐/๒๘๕/๓๔๓.

ปฏิบัติตามนั้นอย่างจริงจัง เสร็จแล้วมีการทบทวนดู (ญาณ ๓) แต่ละขั้นตอนในการแก้ปัญหา เพื่อความถูกต้องและเรียบร้อย หากยังมีจุดบกพร่องอยู่ ก็ต้องหาทางแก้ไขจนกว่าจะแก้ปัญหาได้ สำเร็จ

๒.๓.๓ กระบวนการของอริยสัจ ๔

คำว่า “กระบวนการ” หมายถึง ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ค่อยๆเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบไปสู่ผลอย่างหนึ่ง, กรรมวิธีหรือลำดับการกระทำซึ่งดำเนินต่อเนื่องกันไปจนสำเร็จลง ณ ระดับหนึ่ง”^{๑๖} จากการศึกษาเรื่องอริยสัจ ๔ ผู้วิจัยมองเห็นกระบวนการหรือกระบวนการความคิด ในอริยสัจ ๔ สรุปได้เป็น ๒ กระบวนการ คือ

๑. กระบวนการของเหตุและผล
๒. กระบวนการตรวจสอบ
๑. กระบวนการของเหตุและผล

กระบวนการของอริยสัจ ๔ ก็คือ การดำเนินไปอย่างมีระบบของธรรมะที่เกี่ยวข้องกันสัมพันธ์กันในลักษณะที่เป็นเหตุและผลของกันและกัน หรือกระบวนการที่เกิดขึ้นและกระบวนการดับไปของทุกข์อันเป็นธรรมชาติของชีวิตตามความสัมพันธ์กันแห่งเหตุและผล

กระบวนการของอริยสัจ ๔ เริ่มที่ทุกข์ก่อน เพราะว่าทุกข์เป็นธรรมฝ่ายผล เป็นสภาพที่เห็นได้ง่าย และมีปรากฏอยู่ประจำและเป็นจริง ในชีวิตของมนุษย์ทุกคน เมื่อมีทุกข์ก็ต้องมีสาเหตุที่ทำให้มันเกิด ซึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดทุกข์ก็คือตัวตัณหา เพราะเมื่อคนยังมีตัณหาที่มีความทะเยอทะยานอยากด้วยประการต่างๆ จึงเป็นเหตุให้เกิดความคิดหาอุบายที่จะทำหรือพูด เพื่อจะให้ได้สิ่งที่ตนต้องการมาสนองความอยากซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดทุกข์ และเมื่อได้มาสมปรารถนาแล้วก็ยังเป็นทุกข์อีก เนื่องจากจะต้องคิดหาอุบายที่จะรักษามันไว้ไม่ให้สูญสลายหรือเปลี่ยนแปลงไป หากสิ่งที่ตนได้มาทุกอย่างนั้นมันต้องเปลี่ยนแปลงสูญสลายไปตามเหตุปัจจัยแล้ว ก็ไม่พ้นจากความทุกข์ไปได้

เมื่อรู้เห็นทุกข์พร้อมทั้งสาเหตุตามที่เป็นจริงแล้ว ย่อมเบื่อหน่ายคลายความต้องการ ในสิ่งที่ตนเป็นทุกข์หรือก่อให้เกิดทุกข์ และคิดหาหนทางที่จะพ้นไปจากทุกข์โดยกำหนดว่า เมื่อมีทุกข์ อุบายที่จะแก้ทุกข์ดับทุกข์ก็ต้องมีเช่นกัน จึงได้ตั้งเป้าหมายที่จะทำตนให้พ้นจากความทุกข์เรียกว่า ทุกขนิโรธ ไว้กำหนดเป้าหมายเอาไว้แล้ว ก็จำเป็นต้องมีวิธีดำเนินการ เรียกว่า มรรค เพื่อจะให้บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น

อนึ่ง ทุกข์รวมทั้งสาเหตุนี้ พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า เป็นสภาวะธรรมที่ต้องอาศัยซึ่งกันและกันเกิดขึ้น (เรียกชื่อว่า ปฏิจจสมุปปັນนธรรม) จะเกิดขึ้นเองลอยๆโดยไม่มีสาเหตุไม่ได้ โดยทรงตรัสถึงกระบวนการเกิดขึ้นแห่งทุกข์ ด้วยพระบาลีว่า

“... เพราะอวิชชาเป็นปัจจัย จึงมีสังขาร สังขารเป็นปัจจัย จึงมีวิญญาณ วิญญาณเป็นปัจจัย จึงมีนามรูป นามรูปเป็นปัจจัย จึงมีสฬายตนะ สฬายตนะเป็นปัจจัย จึงมีผัสสะ ผัสสะเป็นปัจจัย จึงมีเวทนา เวทนาเป็นปัจจัย จึงมีตัณหา ตัณหาเป็นปัจจัย จึงมีอุปาทาน อุปาทานเป็นปัจจัย

^{๑๖}พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด, ๒๕๓๙), หน้า ๗๕

จึงมีภพ ภพเป็นปัจจัย จึงมีชาติ ชาติเป็นปัจจัย จึงมีชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาส เป็นอันว่ากองทุกข์ทั้งมวลนั้นย่อมเกิดด้วยอาการอย่างนี้”

นั่นเป็นสมุทัยวาร (สายเกิด) แห่งปฏิจจสมุปบาทหรือกระบวนการของเหตุและผล ในการเกิดขึ้นของทุกข์

พระบาลีในสมุทัยวารนี้เท่ากับรวมเอาอริยสัจ ๒ ข้อ คือ ทุกข์ และทุกข์สมุทัยเข้าด้วยกัน ส่วนในอริยสัจ ท่านแยกชาติ ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกข์ โทมนัส และอุปายาสมาไว้ข้อที่ ๑ คือ ทุกข์ ในฐานะที่เป็นปัญหาที่ประสบซึ่งจะต้องคิดอ่านหาทางแก้ไข แล้วจึงกล่าวถึงกระบวนการของ เหตุปัจจัยที่ก่อให้เกิดทุกข์ว่า มีอะไรบ้าง อะไรเป็นเหตุของอะไรอะไรเป็นผลของอะไร จนจบทั้ง กระบวนการ จัดเป็นข้อที่ ๒ คือ ทุกข์สมุทัย ในฐานะที่เป็นสาเหตุของปัญหา และตรัสถึงกระบวนการ ของความดับทุกข์ไว้ว่า

“... เพราะอวิชชานั้นแหละดับ ไม่เหลือด้วยมรรค คือ เพราะวิราคะดับ สังขารจึงดับ เพราะสังขารดับ วิญญาณจึงดับ เพราะวิญญาณดับ นามรูปจึงดับ เพราะนามรูปดับ สฬายตนะจึงดับ เพราะสฬายตนะดับ ผัสสะจึงดับ เพราะผัสสะดับ เวทนาจึงดับ เพราะเวทนาดับ ตัณหาจึงดับ เพราะ ตัณหา อุปาทานดับ เพราะอุปาทานดับ ภพจึงดับ เพราะภพดับ ชาติจึงดับ เพราะชาติดับ ชรา มรณ โสกะปริเทวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาสจึงดับ เป็นอันว่ากองทุกข์ทั้งมวลย่อมดับด้วยอาการอย่างนี้”

นั่นเป็นนิโรธวาร (สายดับ) แห่งปฏิจจสมุปบาทหรือกระบวนการของเหตุและผล ในการดับของทุกข์ซึ่งนิโรธวารนี้ มีความหมายเท่ากับอริยสัจข้อที่ ๓ คือ ทุกขนิโรธ แสดงให้เห็นว่า เมื่อ แก้ปัญหาอย่างถูกต้องตรงสาเหตุแล้ว ปัญหาต่างๆ ก็จะดับไปตามเหตุปัจจัย และเมื่อถือเอาโดยความ แล้ว ยังบ่งถึงแนวทางปฏิบัติหรือวิธีดำเนินการที่จะต้องลงมือปฏิบัติในการจัดการกับปัญหาให้สำเร็จ ลุล่วงได้ อันหมายถึงอริยสัจข้อที่ ๔ คือ ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา

อย่างไรก็ตาม นิโรธวาร (สายดับ) ของปฏิจจสมุปบาทนี้ ถึงแม้จะกินความถึงอริยสัจข้อที่ ๔ ด้วย แต่ก็ยังไม่ให้ผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจน เพราะว่า ปฏิจจสมุปบาทแสดงเฉพาะแต่กระบวนการ ที่เป็นไปตามธรรมชาติอย่างเดียว ไม่ได้แสดงวิธีการไว้ว่าต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง เพื่อการปฏิบัติที่ได้ผล ข้อนี้ ถ้าจะเปรียบเทียบกับเหมือนกับหมอที่รู้วิธีการแก้ไขโรค แต่ไม่ได้สั่งยาและบอกวิธีการปฏิบัติใน การรักษาโรคไว้ ส่วนอริยสัจข้อที่ ๔ จะแสดงข้อปฏิบัติไว้เพื่อวัตถุประสงค์ข้อนี้คือ ความดับทุกข์อย่าง ชัดเจนโดยตรง และสามารถทดลองพิสูจน์ได้ว่า หากลงมือปฏิบัติตามหลักอริยมรรคมีองค์แปด โดย เริ่มต้นที่สัมมาทิฐิ กล่าวคือ มีความเห็นที่ถูกต้องตั้งตามความเป็นจริง เรื่อยไปจนถึงสัมมาสมาธิ อย่างถูกต้องครบถ้วนแล้ว ก็สามารถจะนำไปสู่จุดหมาย กล่าวคือ การแก้ปัญหาได้อย่างเห็นผล แน่นนอน

๒. กระบวนการตรวจสอบ

อริยสัจ ๔ เป็นหลักธรรม หรือคำสอนที่แสดงถึงกระบวนการเกิดขึ้นของทุกข์ และ กระบวนการดับไปของทุกข์ว่า ดำเนินไปอย่างไร และเพื่อความสมบูรณ์ครบถ้วนของการดำเนินการแต่ละ ขั้นตอน พระพุทธเจ้ายังได้ทรงแสดงการตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการแต่ละขั้นตอนไว้ ด้วย ได้แก่ เรื่องญาณ ๓ คือ สัจจญาณ กิจจญาณ กตญาณ

๑) สัจญาณ คือ รู้สภาพหรือภาวะที่เป็นจริงของแต่ละเรื่องว่า คืออะไร กล่าวคือรู้ว่า อะไรคือทุกข์ของชีวิต อะไรคือสาเหตุของทุกข์ ภาวะดับทุกข์เป็นอย่างไร วิธีการดับทุกข์คืออะไร

๒) กิจจญาณ คือ รู้ถึงหน้าที่หรือวิธีการที่จะพึงกระทำในแต่ละเรื่องว่า พึงปฏิบัติอย่างไร กล่าวคือ

(๑) ในเรื่องทุกข์นั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่พึงรู้ให้ชัดเจน

(๒) ในเรื่องสมุทัยนั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่พึงละหรือกำจัดให้สิ้นไป

(๓) ในเรื่องนิโรธนั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่ต้องทำให้เป็นจริงขึ้น หรือทำให้สำเร็จบริบูรณ์

(๔) ในเรื่องมรรคนั้น รู้ว่า เป็นสิ่งที่ต้องเจริญ คือทำให้ครบถ้วน ปฏิบัติให้

สมบูรณ์

๓) กตญาณ คือ รู้ในสิ่งที่ลงมือปฏิบัติไปแล้ว เป็นการตรวจสอบผลของการกระทำที่ดำเนินการหรือลงมือปฏิบัติไปแล้วว่า ได้ผลหรือมีผลเป็นอย่างไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์หรือไม่ กล่าวคือ

(๑) เรื่องทุกข์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องรู้อย่างชัดเจน ถัดแล้ว และตามความเป็นจริงนั้น รู้อย่างชัดเจน ถูกต้องแล้วหรือยัง

(๒) เรื่องสมุทัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องละอย่างเด็ดขาดนั้น ละได้แล้ว หรือยัง

(๓) เรื่องนิโรธ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องทำให้เป็นจริง คือ สำเร็จผลบริบูรณ์นั้นทำสำเร็จแล้วหรือยัง

(๔) เรื่องมรรค ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องเจริญ คือทำให้ครบถ้วนนั้น ทำให้ครบถ้วนแล้วหรือยัง

กล่าวโดยสรุป ในคำสอนเรื่องอริยสัจ ๔ นั้น พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงกระบวนการเกิดและกระบวนการดับของทุกข์ ซึ่งเป็นกระบวนการความสัมพันธ์ของเหตุและผลทั้งในกระบวนการเกิดและกระบวนการดับของทุกข์ ดังที่ท่านพระอัสสชิเถระ (พระเถระรูปสุดท้ายในกลุ่มพระปัญจวัคคีย์) สรุปแสดงแก่พระสารีบุตรเมื่อครั้งยังเป็นอุปติสสปริพาชก ความว่า ธรรมเหล่าใดเกิดแต่เหตุ พระตถาคตทรงตรัสแสดงเหตุแห่งธรรมเหล่านั้นและความดับแห่งธรรมเหล่านั้น พระมหาสมณะมีปกติทรงสั่งสอนอย่างนี้^{๑๗}

พร้อมทั้งแสดงหลักการตรวจสอบ (ญาณ ๓) เพื่อความสมบูรณ์ครบถ้วนของการดับทุกข์หรือแก้ปัญหาตามกระบวนการของอริยสัจ ๔ ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบที่สามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเอง

^{๑๗} วิ.ม.(ไทย) ๔/๖๕/๗๔.

๒.๓.๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔

ความหมายของการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้โดยผู้เรียนพยายามคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ลำดับขั้นตอน ของอริยสัจ ๔ เป็นแนวทางการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งประกอบไปด้วย^{๑๘}

๑. ทุกข์ (การกำหนดปัญหา)
๒. สมุทัย (การตั้งสมมติฐาน)
๓. นิโรธ (การทดลองเก็บข้อมูล)
๔. มรรค (การวิเคราะห์ข้อมูลและอุปสรรค)

สาโรช บัวศรี ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนของไทย ความเป็นมาของวิธีสอนตามขั้นตอนของอริยสัจ ๔ ไว้ ดังนี้^{๑๙}

ในวัฒนธรรมของชาติไทยเราได้ยอมรับนับถือว่าพระพุทธองค์เป็นบรมครูย่อมต้องมีวิธีสอนที่ดี ดังนั้น ถ้าเราพบว่าวิธีสอนของพระพุทธองค์เป็นอย่างไรแล้วก็ถือว่าเป็นวิธีสอนของครูไทยที่ควรนำมาปฏิบัติเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีด้วย วิธีการสอนของพระพุทธองค์จะเขียนไว้ ณ ที่ใดบ้าง จะมีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีสอนที่พระองค์ทรงใช้ไว้ที่ใดบ้าง ก็ไม่ทราบกันอย่างแพร่หลาย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอนุมานหรือคาดหมายเอาบ้าง โดยมากสิ่งที่เราพบเห็นกันนั้นก็คือ พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ในพระไตรปิฎก ซึ่งรวบรวมสิ่งที่สำคัญทั้งหมดของพระพุทธศาสนาเอาไว้ เป็นหนังสือที่มีจำนวนมากหลายเล่ม เรายังไม่มีเวลาที่จะอ่านให้หมด จึงไม่มีโอกาสที่จะได้พบได้ว่า จะมีคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีสอนของพระพุทธองค์อยู่ในพระไตรปิฎก เพียงใด แต่เพื่อความรวดเร็ว ก็ควรที่จะสามารถ หรืออนุมานเกี่ยวกับวิธีสอนของพระพุทธองค์ได้บ้างตามสมควรจากคำสอนหรือพฤติกรรมต่างๆ ของพระองค์

เนื่องจากอริยสัจ ๔ เป็นคำสอนที่ถือว่าเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนาประการหนึ่งซึ่งพยายามทำการคาดหมายหรืออนุมานเอาวิธีสอนมาจากอริยสัจ ๔ และพฤติกรรมสิ่งแวดล้อมต่างๆ นั้นได้บ้างไม่มากนักน้อย จากการอนุมาน ก็พอจะมองเห็นหรือพอจะอนุมานได้ว่า วิธีการแห่งปัญญานั้น คล้ายกับวิธีการของอริยสัจ ๔ อย่างที่สุด ดังจะพยายามเปรียบเทียบให้เห็นดังต่อไปนี้

๑. ชั้นต่างๆ ของอริยสัจสี่

๑) ทุกข์ ชีวิตนี้เป็นความทุกข์อย่างยิ่ง (ดังนั้น ปัญญาของเราก็คือ ทำอย่างไรจะได้พ้นทุกข์)

๒) สมุทัย สาเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดทุกข์ ได้แก่ ตัณหา (ดังนั้น เพื่อหาทางกำจัดตัณหาเสียได้ ทุกข์ก็คงจะหมดไป วิธีการที่อาจทดลองเพื่อกำจัดตัณหาอาจมีดังนี้ การอดอาหาร การนั่งสมาธิ การเข้าใจสิ่งที่ถูกต้อง)

^{๑๘} สุวิทย์ มูลคำ, ๒๐ วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, ๒๕๔๕), หน้า ๑๕.

^{๑๙} สาโรช บัวศรี, วิธีสอนตามขั้นทั้งสี่ของอริยสัจในการศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ๒๕๒๖), หน้า ๑๐.

๓) นิโรธ การดับทุกข์ (ในการให้ได้มาซึ่งสภาวะนี้ จำต้องดำเนินการต่างๆ เพื่อให้ทุกข์ดับไป หรือเพื่อจะได้พ้นทุกข์ จึงทำการอดอาหาร เพื่อให้เห็นว่า การทำทุกรกิริยาไม่อาจพ้นทุกข์ ได้ก็ลองทำอย่างอื่นออกไปอีก

๔) มรรค จากการปฏิบัติต่างๆด้วยตนเองแล้ว ตกลงสรุปผลได้ว่า วิธีการที่จะพ้นทุกข์ได้นั้นมีทางเดียว คือ ทางที่เรียกว่า “มรรคแปด” นั้นเอง

๒. ชั้นต่างๆของวิธีการแห่งปัญญา

๑) การกำหนดปัญหา ได้แก่ การพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องเหมาะสม (ในกรณีนี้เมื่อพิจารณาเห็นว่าชีวิตเป็นความทุกข์อย่างยิ่งแล้ว ก็กำหนดปัญหาได้ว่า ทำอย่างไร จึงจะได้พ้นทุกข์นั่นเอง)

๒) ตั้งสมมติฐาน เมื่อเข้าใจปัญหาโดยรอบคอบแล้ว เช่น รู้สึกลักษณะของปัญหาแล้ว อาจตั้งสมมติฐานหรือทดลองกำหนดหลักการในการแก้ไขได้ (เช่น กำหนดว่าจะต้องกำจัดต้นเหตุเสียให้สิ้นเชิง และกำหนดวิธีการย่อยลงไปอีกว่า อาจจะอดอาหาร อาจทำสมาธิ เป็นต้น)

๓) การทดลองและเก็บข้อมูล ลองทำตามที่ตั้งสมมติฐานแล้ว เช่น ลองอดอาหาร ลองทำสมาธิ ฯลฯ จดและจำผลของการปฏิบัติแต่ละอย่างไว้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป

๔) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลต่างๆ ที่จำไว้ในขั้นทดลองนั้น เพื่อจะรู้ว่าสิ่งแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ตั้งเดิมนั้นได้หรือไม่ประการใด

๕) การสรุปผล นำการสรุปให้เป็นหลักเกณฑ์ หรือข้อความที่แน่ชัดว่าได้แก้ปัญหาได้ด้วยวิธีใด และได้ผลประการใด (เช่น สรุปว่า วิถีทุกรกิริยานั้นไม่ได้ผลในการดับทุกข์ แต่การปฏิบัติตามแนวทางของ “มรรคแปด” นั้น เป็นทางเดียวที่พ้นทุกข์ได้แต่จะพ้นได้ในระดับโลกียะหรือระดับโลกุตระก็ต้องแล้วแต่เหตุการณ์และบุคคล

จากการเปรียบเทียบนี้ ก็พอจะเห็นได้ว่าชั้นต่างๆของอริยสัจ ๔ และชั้นต่างๆของวิธีการแห่งปัญญานั้นคล้ายคลึงกันเต็มที่ จะกล่าวได้ว่า แบบเดียวกันก็ไม่ผิด คือ ต่างก็เป็นวิธีการหาเหตุผล และแก้ปัญหาตนเอง ดังนั้น นับว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ไม่ใช่น้อยที่โลกตะวันออกและโลกตะวันตก ค้นพบวิธีการออกมาได้อย่างเดียวกัน โดยที่ไม่ได้ทราบซึ่งกันและกันเลย ต่างคนต่างคิดออกมา แต่สังเกตได้ว่า พระพุทธองค์ได้ทรงใช้วิธีการนี้มา ๒๕๔๙ ปีมาแล้ว

๓. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔

๑) กำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์)

(๑) ผู้สอนกำหนดและนำเสนอปัญหาอย่างละเอียด พยายามให้ผู้เรียนทำความเข้าใจต่อปัญหานั้นตรงกัน และพยายามสร้างความรู้สึกให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักว่า สิ่ง que ผู้สอนนำเสนอ นั้นเป็นปัญหาของทุกคน ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหานั้น และทุกคนจะต้องร่วมมือกันช่วยแก้ปัญหาเพื่อความทุกข์ของคน

(๒) ผู้สอนช่วยผู้เรียนให้ได้ศึกษาพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ด้วยความรอบคอบและพยายามกำหนดขอบเขตของปัญหาซึ่งผู้เรียนจะต้องคิดแก้ไขให้ได้

๒) การตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมุทัย)

(๑) ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนให้ได้พิจารณาด้วยตัวเองว่าสาเหตุของปัญหาที่ยกขึ้นมา กล่าวในขั้นที่ ๑ นั้นมีอะไรบ้าง

(๒) ผู้สอนช่วยผู้เรียนให้ได้เกิดความเข้าใจและตระหนักว่าในการแก้ปัญหาใดๆ นั้น จะต้องกำจัดหรือดับ

(๓) ผู้สอนช่วยผู้เรียนให้คิดว่าในการแก้ที่สาเหตุนั้นอาจจะทำอะไรได้บ้าง คือ ให้กำหนดสิ่งที่จะกระทำนี้เป็นข้อๆไป

๓) ทดลองและเก็บข้อมูล (ขั้นนิโรธ) ใช้เทคนิคการแบ่งงานและการทำงานเป็นกลุ่ม และเสนอแนะวิธีการจดบันทึกข้อมูลผู้สอนอาจให้ผู้เรียนช่วยกันเสนอว่า จะบันทึกข้อมูลอย่างไร หรือช่วยกันออกแบบตารางบันทึกข้อมูล

๔) วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล (ขั้นมรรค)

(๑) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสรุปได้ว่า ในบรรดาการทดลองหรือการกระทำด้วยตัวเองหลายๆอย่างนั้น บางอย่างก็แก้ปัญหาไม่ได้ บางอย่างก็แก้ปัญหาได้ชัดเจน บางอย่างก็แก้ปัญหาได้ไม่ชัดเจน การแก้ปัญหาให้สำเร็จจะต้องทำอย่างไรแน่

(๒) เมื่อลองข้อสรุปวิธีแก้ปัญหาได้แล้ว ให้ผู้เรียนช่วยกันกำหนดแนวทางการปฏิบัติและลงมือปฏิบัติตามแนวทางนั้นโดยทั่วกัน รวมทั้งให้ผู้เรียนช่วยกันคิดวิธีการควบคุมและติดตามของการปฏิบัติเมื่อแก้ไขปัญหานั้นๆด้วย

สรุปหลักอริยสัจ ๔ ประการที่ทำให้แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและพิสูจน์ได้ โดยนำหลักอริยสัจ ๔ เข้าไปพัฒนาในการวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๒.๓.๑ งานวิจัยในประเทศ

สุนันทา แก่นอากาศ ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ด เขต ๑ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน ๒๒ คน ครูผู้สอน ๒๒๒ คน นักเรียนจำนวน ๕๐๒ คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า บุคลากรโดยรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยรวมและเป็นรายชื่อ ๒ ด้าน คือด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางด้านครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างแท้จริงสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีอิสระ^{๒๐}

แรกขวัญ นามสว่าง ได้วิจัย สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษา ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ พบว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมีจำนวนน้อย ซึ่งครูผู้สอนซึ่งปฏิบัติการสอนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ โดยศึกษาจากเอกสารและสื่ออื่นๆ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ นอกจากนี้ ปัญหาที่พบคือ การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นทำได้ยาก เพราะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองก่อน แล้วส่งต่อไปให้นักจิตวิทยาหรือแพทย์เฉพาะทางรับรอง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูขาดทักษะและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ทำให้การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การฝึกเขียน การฝึกทักษะปฏิบัติ และกิจกรรมบูรณาการในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ขาดการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้การจัดหน่วยการเรียนรู้ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้^{๒๑}

อาริตา สาวดี ได้วิจัยเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาที่พบมาก คือ ครูขาดเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การไม่เตรียมการสอนล่วงหน้า โดยไม่จัดทำแผนการสอนที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เลือกใช้สื่อที่ไม่ทันสมัย ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ไม่มีวิธีผลิตสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ขาดครูผู้สอนที่จบตรงเอกที่จัดทำการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ^{๒๒}

พัชรินทร์ สติมัน ได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่าผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ และเขียนไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พร้อมทั้งสะกดคำผิด ขาดความรู้พื้นฐานระดับที่ผ่านมา ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่รักในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะครูผู้สอนเข้มงวดเกินไป^{๒๓}

^{๒๐} สุนันทา แก่งอากาศ. “การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด” **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต** (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๘), บทคัดย่อ

^{๒๑} แรกขวัญ นามสว่าง. “สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ – ๓” **วิทยานิพนธ์ดุขภูบัณฑิต** (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๒๕๕๘), หน้า ๑๒๘.

^{๒๒} อาริตา สาวดี. “สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต เขต ๒” **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต** (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์, ๒๕๕๓), บทคัดย่อ.

^{๒๓} พุชรินทร์ สติมัน. “ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์” **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต** (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๕๒), หน้า ๔๗.

จิราภรณ์ สว่างพลกรัง ได้ศึกษาการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครราชสีมา มีผลการวิจัย คือ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยภาพรวมครูมีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก และมีความแตกต่างด้านประสบการณ์ พร้อมทั้งวุฒิการศึกษาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในด้านการใช้สื่อการสอน การศึกษาเอกสารหลักสูตร การส่งเสริมในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง^{๒๔}

โสภิตา เนื่องเม็ก ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องพระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน ๓ ด้าน และอยู่ในระดับมาก จำนวน ๓ ด้าน เมื่อพิจารณาเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านภาพประกอบ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านเนื้อเรื่องและการใช้ภาษา และด้านเนื้อหาตามลำดับ^{๒๕}

รุ่งพัฒน์ ฮวดสามเสน ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษครูโรงเรียนขยายโอกาสตามหลักอริยสัจ๔ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีปัญหาและอุปสรรคคือ ครูสอนไม่ตรงวิชาเอก ต่อมา คือ สื่อสารการเรียนรู้ ไม่น่าสนใจ ครูมีความรู้ในวิชาที่สอนไม่มาก และครูไม่ตั้งใจสอน แนวทางแก้ไข คือ ครูต้องบรรจุให้ตรงตามวิชาเอก ต้องจัดทำสื่อที่หลากหลายให้นักเรียนเกิดความสนใจเพิ่มมากขึ้น ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย แนวทางการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ด้านการปฏิบัติตามหลักอริยสัจ๔ คือ การให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการทำแผนการสอน การใช้สื่อการสอน เทคนิคการให้ความร่วมมือในองค์กร และการจัดหาสื่อและเทคนิคการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียน มีความสุขกับการเรียน และให้ความสนใจกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น^{๒๖}

^{๒๔} จิราภรณ์ สว่างพลกรัง. “การศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในสถานศึกษา จังหวัดนครราชสีมา” *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต* (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, ๒๕๕๑), หน้า ๕๑ - ๕๕.

^{๒๕} โสภิตา เนื่องเม็ก. “การพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” *สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต* (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗), บทคัดย่อ.

^{๒๖} รุ่งพัฒน์ ฮวดสามเสน, “ได้ทำการศึกษาการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ๔ โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑”, *วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐), หน้า ก

พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลัก อริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ๑)ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ๒)ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ๓)ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านการเรียนการสอนขาดทำแผนการสอนที่ดีด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ขาดกิจกรรม ๔)แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านการเรียนการสอนควรทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมการเรียนรู้และการติดตามวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน^{๒๗}

พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโก (สุนทรวิภาต) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” พบว่า ๑) ผู้ตอบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๖๐ มีอายุระหว่าง ๔๕ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๐ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๖๐ มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ ๖-๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๖๐ ๒) ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร, ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุดและ ด้านการวัดผลประเมินผล ๓) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ๔) ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านห้องสมุดขาดคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล และขาดการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน ๕) แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับห้องสมุด และมีการติดตามวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน^{๒๘}

^{๒๗} พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข), “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร”, **วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗), หน้า ก

^{๒๘} พระครูปลัดบุญยัง ทูลลโก (สุนทรวิภาต) “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี”, **วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ก

๒.๓.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

เรนส์ (Rines) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและเป็น ผู้ที่มีทักษะในการขณะทำในขณะที่เรียน โดยทดลองกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ใน Hunter college พบว่า นักเรียน ๒ กลุ่มสามารถเขียนเรียงความเป็นเรื่องราวได้ แต่นักเรียนที่ไม่ มีทักษะในการเขียนจะพบปัญหาในการเขียน สิ่งที่จะให้นักเรียนเขียนควรเป็นสิ่งที่นักเรียนเข้าใจ และ นักเรียนที่งานเขียนต่ำกว่าระดับจะไม่มีความสามารถในการขยายคำศัพท์ ขาดรากฐานในการเขียนที่ดี ขาดความคิด และพบว่าการเขียนที่ให้ผู้เขียน คำนึงถึงผู้อ่านและถ้าเป็นงานเขียนที่เกี่ยวข้องและมี ประโยชน์ต่อสังคม นักเรียนจะมีความพยายาม ในการเขียนมากกว่า^{๒๙}

ราฟาเอล และคณะ (Raphael and et al) ทำการวิจัยโดยสอบถามรู้ที่เป็น ความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนระดับ ๕ และระดับ ๖ ในกระบวนการเขียนบรรยายและแบบอธิบาย ในด้าน เงื่อนไขการปฏิบัติโดยให้ทำการเขียนสัปดาห์ แต่ละรายการเน้นบริบทสื่อสารในการเขียน เน้นหลัก ภาษาและโครงสร้างทางภาษา ผลวิจัยพบว่า การสอนชี้แนะโครงสร้างทางภาษาจะส่งเสริม ให้ นักเรียนมีความเข้าใจในกระบวนการเขียน และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการที่เป็นระเบียบ แบบแผนทำให้ผู้อ่านทราบถึงจุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน^{๓๐}

ฮวัง (Hwong) ได้ศึกษาพัฒนาการทางความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชาวเกาหลีระดับเกรด ๙ ถึงระดับอุดมศึกษาปีที่ ๓ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้คะแนนรวมของเรียงความสูงขึ้นเมื่ออยู่ในระดับชั้นสูงขึ้นและเมื่อได้รับการฝึกฝนมากขึ้น ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ประเภทที่พบบ่อยที่สุด คือ การใช้นามวลี (Noun Phrase) รองลงมาคือ การใช้กริยาวลี (Verb Phrase) เนื่องจากการใช้กริยามิต ๔๘ ข้อผิดพลาดทาง ไวยากรณ์ประเภทที่พบบ่อยที่สุดในทุกระดับชั้นคือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการละเว้น และการใช้ผิด (Wrong Usage) ส่วนข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ประเภทที่พบน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาด ที่เกิดจากการ เรียงคำ (Word Order)^{๓๑}

คอร์ไรอา (Coreiar) ได้ศึกษาการประเมินผลนวัตกรรมทางการสอนเพื่อ พัฒนาทักษะ การเขียนและเพื่อส่งเสริมการประเมินผลงานเขียนให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด ๑๑ จำนวน ๓๓ คน การศึกษานี้เป็นการประเมินนวัตกรรมทางการสอน ๓ แนวทาง แนวทางแรก มุ่งเน้นเกณฑ์ แนวทางที่สองเพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปงานเขียนได้ง่ายขึ้น และแนวทางที่สามคือจำแนก งานเขียนตามความหมายตามตัวอักษรกับงานเขียนที่มีความหมายแฝง โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน

^{๒๙} Raines, Shirley. (๑๙๘๕). A Teaching Model That Develops Active Writing. New York : McGraw - Hill.

^{๓๐} Raphael, Taffy E. and et al. (๑๙๘๓). Students' Metacognitive Knowledge about Writing. Michigan State University : American Educational Research Journal.

^{๓๑} Hwang Hae Jin. (๑๙๙๑). The Development of English Writing Proficiency among Korean Student from Ninth Grade to College Juniors. Korea : Journal of Second Language Writing.

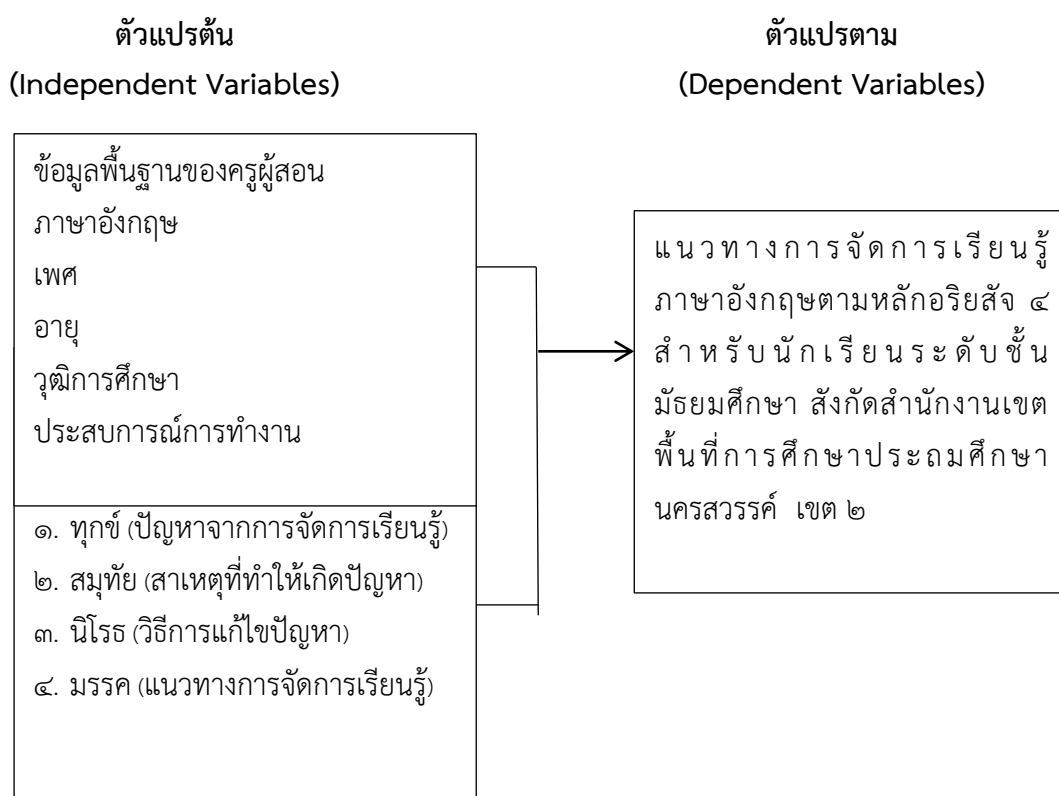
และหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรมทางการสอนทั้ง ๓ แนวทางทำให้ พัฒนาการทางการเขียนของนักเรียนดีขึ้น^{๓๒}

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นพอจะสรุปได้ คือ การจัดการเรียนรู้นั้นส่วนใหญ่แล้วจะต้องบริหารให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ทั้งในด้านการวางแผนการจัดการศึกษา การบริหารงานบุคคล งานวิชาการ การกำหนดนโยบายรวมถึงการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล สำหรับส่วนของผู้บริหารนั้นเห็นได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำควรมีความอดทน อดกลั้น หนักแน่น กล้าตัดสินใจ มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม โปร่งใส มีลักษณะความเป็นผู้นำและเป็นประชาธิปไตยและใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาปรับใช้ในการบริหารเนื่องจากหลักธรรมทางพระพุทธศาสนานั้นได้เน้นถึงการปฏิบัติที่ผู้บริหารสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาได้ การใช้ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารนั้นมีผลต่อการบริหารสถานศึกษาซึ่งการบริหารแบบอริสจ ๔ นั้น เป็นการบริหารที่จะทำให้สถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

^{๓๒} Coreiar Lynne. (๑๙๙๗). Evaluation Innovation to Develop Teaching Skills and to Promote the Evaluation of Writing to be Effective. Todelo : Ohio

๒.๔ กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแสดงในแผนภาพ

แผนภาพที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒” ผู้วิจัยได้ศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) คือ งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑) ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๑,๑๑๙ คน^๑ ตามสัดส่วนดังตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนประชากร

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	กลุ่มตัวอย่าง
1. โรงเรียนบ้านป่อกะปุง	๔๐	๑	๑๔
2. โรงเรียนบ้านบึงหล่ม	๗๓	๑	
3. โรงเรียนวัดบ้านไร่	๙๘	๑	
4. โรงเรียนบ้านดอนจันทน์	๕๖	๑	
โรงเรียน	จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	หมายเหตุ

^๑ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา. ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์เขต ๒. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐. จาก : <http://www.nsw2.go.th/web/index.php/school-pm>

5. โรงเรียนวัดสวนหลวง	๕๔	๑	๔๖
6. โรงเรียนวัดสังฆวิถิ	๔๓	๑	๓๔
7. โรงเรียนอนุบาลลาดยาว	๓๔๒	๕	๒๑
8. โรงเรียนอนุบาลบรรพตพิสัย (วัดส้มเสี้ยว)	๑๗๖	๒	๔๒
9. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๕๙	๔๓	๒	๑๒
10. โรงเรียนวัดจิกลาด	๗๖	๑	๑๐
11. โรงเรียนหนองตางู	๓๕	๓	๒๓
12. โรงเรียนบ้านศาลเจ้าไก่อ่ต๋อ	๒๓	๒	๒๕
13. โรงเรียนวัดวังม้า	๔๓	๑	
14. โรงเรียนไตรราษฎร์อุปถัมภ์	๕๗	๑	
รวม	๑,๑๑๙	๒๓	๒๘๕

๒) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ โดยผู้วิจัยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดของกลุ่ม จำนวน ๒๘๕ คน

๓.๒.๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

การสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษผู้มีวิธิปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๓ คน ด้วยการเลือกเจาะจง (Purposive Selection)

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ **แบบสอบถาม** เป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ แบ่งเป็น ๓ ตอน ได้แก่

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มโรงเรียน และระดับชั้นการศึกษา

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๔๐ ข้อ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) ของลิเกิร์ต^๒ (Likert) โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายระดับความคิดเห็นจากการใช้ค่าน้ำหนัก ดังนี้

๕ หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
๔ หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ
๓ หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
๒ หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
๑ หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลผลคะแนน สำหรับการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ โดยผู้วิจัยได้แปลผลความจากบุญชม ศรีสะอาด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๔.๕๑ - ๕.๐๐	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๑ - ๔.๕๐	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ คำถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

๓.๓.๒ แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยมีประเด็นคำถามสำคัญเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ใน ๓ ประเด็น ประกอบด้วย ๑) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๒) สภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๓) แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔

๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

๓.๔.๑ แบบสอบถาม มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

- ๑) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหากรอบความคิดทางการวิจัย
- ๒) สร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลัก

^๒ Likert, Rensis. 1967. "The Method of Constructing and Attitude Scale", Reading in. Attitude Theory and Measurement. Fishbein, Martin, Ed. New. York : Wiley & Son, 1967 : 90-95.

อริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ โดยสร้างคำถามตามกรอบแนวคิด ๓ ด้าน จำนวน ๓๓ ข้อ ได้แก่ ๑) การจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๒) สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ๓) แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔

๓) นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในเบื้องต้น

๔) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ จำนวน ๕ คน โดย หาค่าความสอดคล้องดัชนีระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index = IOC) สำหรับพิจารณาเนื้อหาและภาษาของข้อคำถามแต่ละข้อว่า เหมาะสม ไม่แน่ใจ และไม่ เหมาะสม ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง ๐.๖ - ๑.๐ จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+๑
ถ้าเห็นว่าไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	๐
ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-๑

๕) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ ๕ ท่านมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม แล้วนำไป ทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างทดสอบในการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบสอบถาม โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา หรือวิธีของ Cronbach ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ = ๐.๙๒๐

๖) ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

๓.๔.๒ แบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

๑) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อใช้เป็น แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหากรอบความคิดทางการวิจัย

๒) สร้างแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลัก อริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ โดยสร้างคำถามตามกรอบแนวคิด ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๒) สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ๓) แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔

๓) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในเบื้องต้น

๔) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ จำนวน ๕ คน

๕) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ ๕ ท่านมาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๔.๓ แบบทดสอบก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

๑) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหากรอบความคิดทางการวิจัย

๒) สร้างแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ โดยสร้างคำถามตามกรอบแนวคิด ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๒) สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๓) แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔

๓) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในเบื้องต้น

๔) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ จำนวน ๕ คน

๕) นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ ๕ ท่านมาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕.๑ แบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑) ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เพื่อขอเชิญคุณอาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย กลุ่มตัวอย่างทดสอบเครื่องมือ และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๒) นำหนังสือขอความร่วมมือไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และนำหนังสือขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างทดสอบเครื่องมือวิจัยและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแจกแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยทำการนัดหมายวันเวลาที่ จะขอความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถามและเก็บคืน

๓.๕.๒ การสัมภาษณ์ (Interview) มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑) ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เพื่อขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

๒) นำหนังสือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไปมอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตัวเองโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้กำหนดวันเวลาและสถานที่ในการให้สัมภาษณ์

๓) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ และทำการบันทึกการสัมภาษณ์ช่วยกันจดบันทึก ภาพนิ่ง และเครื่องบันทึกเสียง

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) จึงมีการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

๓.๖.๑ แบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ด้วยระบบ คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต๒ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

๓) ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์เขต๒ โดยการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ๒) สภาพปัจจุบันปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา ๓) แนวทางการจัดการเรื่องของภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ๔ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

๓.๖.๒ การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

๓.๖.๓ การสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปผลข้อมูลตามแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ใช้เครื่องมือทางคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสังคมศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

๑) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และการหาค่า IOC

๒) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

$$\text{จำนวนประชากรโรงเรียนต่างๆ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}} \times 100$$

๓) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์เขต ๒ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็น รายได้และรายข้อ

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย จำนวน ๑,๑๑๙ คน ลงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๘๕ คน ได้รับกลับคืนมาทั้ง ๒๘๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐ งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology Research) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการศึกษาสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๔ ด้าน เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) แทนด้วย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แทนด้วย S.D.

๔.๓ ผลการศึกษาวិเคราะห์สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

๔.๔ เสนอแนวทางทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

๔.๕ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๑.๑ ค่าความถี่และค่าร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

ตารางที่ ๔.๑ ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๑๕๖	๕๔.๗๐
หญิง	๑๒๘	๔๕.๓๐
รวม	๒๘๔	๑๐๐.๐
๒. อายุ		
๒๕ - ๓๐ ปี	๒๙	๑๐.๒๐
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๒๙	๔๕.๓๐
๔๑ - ๕๐ ปี	๘๕	๒๙.๘๐
๕๑ ปี ขึ้นไป	๔๑	๑๔.๗๐
รวม	๒๘๔	๑๐๐.๐
๓. ระดับการศึกษา		
อนุปริญญา/ปวส.	๑๕	๕.๓
ปริญญาตรี	๑๗๐	๕๙.๖๐
ปริญญาโท	๙๔	๓๓.๐๐
ปริญญาเอก	๒	๐.๗๐
อื่นๆ	๔	๑.๔๐
รวม	๒๘๕	๑๐๐.๐
๔. ประสบการณ์การสอน		
๑ - ๑๐ ปี	๑๔๔	๕๐.๕๐
๑๑ - ๒๐ ปี	๑๐๒	๓๕.๘๐
๒๑ - ๓๐ ปี	๒๗	๙.๕๐
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๑	๔.๒๐
รวม	๒๘๔	๑๐๐.๐

จากตาราง ๔.๑ จากการแจกแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๑๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗๐ เพศชาย จำนวน ๑๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๐ อายุของผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ อายุ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๐ อายุ ๒๕-๓๐ ปี จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๐ อายุ ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๐ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ปริญญาตรี จำนวน ๑๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๐ อนุปริญญา จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ ปริญญาโท จำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๐ ปริญญาเอก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐ อื่นๆ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๐ ประสบการณ์สอน ส่วนใหญ่ ประสบการณ์ ๑-๑๐ ปี จำนวน

๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๐ ประสพการณ์ ๑๑-๒๐ ปี จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๘๐ ประสพการณ์ ๒๑-๓๐ ปี จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๐ และประสพการณ์ ๓๑ - ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๐ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการศึกษาสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๔ ด้าน เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) แทนด้วย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) แทนด้วย S.D.

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ภาพรวม ๔ ด้าน

ภาพรวม	สภาพการปฏิบัติงาน (n =๒๘๕)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ด้านทุกข์	๒.๕๗	๐.๔๗๗	ปานกลาง	๔
๒. ด้านสมุทัย	๔.๐๗	๐.๕๙๒	มาก	๒
๓. ด้านนิโรธ	๔.๑๗	๐.๕๕๘	มาก	๑
๔. ด้านมรรค	๔.๐๕	๐.๕๙๐	มาก	๓
ภาพรวม	๓.๗๑	๐.๕๕๔	มาก	

จากตาราง ๔.๒ ความคิดเห็นของของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ สรุปทุกด้านโดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ใน ระดับมาก (\bar{X} = ๓.๗๑) เมื่อพิจารณาเป็นด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านนิโรธ (\bar{X} =๔.๑๗) รองลงมา คือ ด้านสมุทัย (\bar{X} = ๔.๐๗) ด้านมรรค (\bar{X} =๔.๐๕) และด้านทุกข์ (\bar{X} =๒.๕๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาของทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านทุกข์

ด้านทุกข์	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑ ผู้เรียนมีระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้	๒.๔๗	๐.๕๔๗	ปานกลาง	๘
๒ ผู้เรียนมีทัศนคติด้านลบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	๒.๕๐	๐.๕๖๗	ปานกลาง	๖
๓ ผู้เรียนมีระดับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	๒.๔๑	๐.๕๘๕	ปานกลาง	๙
๔ ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	๒.๕๑	๐.๕๖๗	ปานกลาง	๕

๕	ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่างๆ	๒.๕๐	๐.๗๒๐	ปานกลาง	๗
๖	ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ	๒.๖๐	๐.๗๘๔	ปานกลาง	๔
๗	ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพหรือมีวิธีการจัดการเรียนการ สอนที่ขาดความน่าสนใจ น่าเบื่อ	๒.๖๗	๐.๘๙๕	ปานกลาง	๓
๘	การขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเรียน การสอน	๒.๗๗	๐.๗๖๒	ปานกลาง	๑
๙	ผู้เรียนไม่สามารถปะติดปะต่อทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ได้	๒.๖๙	๐.๘๑๒	ปานกลาง	๒
รวม		๒.๕๗	๐.๖๘๙	ปานกลาง	

จากตาราง ๔.๓ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านทุกข้อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๒.๕๗) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ
การขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน (\bar{X} = ๒.๗๗) รองลงมา ผู้เรียนไม่สามารถ
ปะติดปะต่อทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ได้ (\bar{X} = ๒.๖๙) และครูผู้สอนมีบุคลิกภาพหรือมีวิธีการจัดการเรียน
การสอนที่ขาดความน่าสนใจ น่าเบื่อ (\bar{X} = ๒.๖๗) และลำดับสุดท้ายคือ มีผู้เรียนมีระดับความรู้ความ
เข้าใจพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ (\bar{X} = ๒.๕๐) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสัง
๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้าน
สมุทัย

	ด้านสมุทัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑	ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดระยะเวลาเรียนเพียง สัปดาห์ละ ๒ - ๓ ครั้ง ทั้งยังมีกิจกรรมเสริมนอก เวลาต่างๆ ทำให้เวลาในการเรียนนั้นลดน้อยลง	๔.๑๔	๐.๘๐๐	มาก	๑
๒	การเรียนภาษาต่างประเทศที่มีหลักในการใช้ค่อนข้าง แตกต่างกับภาษาแม่อย่างสิ้นเชิง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่า ยาก ไม่เข้าใจ ท้อ เบื่อหน่าย และไม่ยอมเรียน	๔.๐๙	๐.๘๒๗	มาก	๔
๓	เนื่องด้วยความยากง่ายของเนื้อหาจึงทำให้เกิดการ ล่าช้า	๔.๐๑	๐.๗๙๖	มาก	๗
๔	กลัวหรืออายความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นเวลาใช้ ภาษาอังกฤษ	๔.๐๐	๐.๘๑๑	มาก	๘
๕	ไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษกับ สถานการณ์ต่างๆ	๔.๐๖	๐.๘๓๓	มาก	๕
๖	ผู้เรียนไม่ได้รับการปลูกฝังให้เห็นถึงความสำคัญของ ภาษาอังกฤษ	๔.๐๓	๐.๘๕๕	มาก	๖

๗	ครูยึดติดกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเก่า ไม่ดึงดูด ความสนใจของผู้เรียน	๔.๑๒	๐.๘๑๖	มาก	๒
๘	ครูสอนขึ้นกระดานโดยไม่มีสื่อการสอนหรือแหล่งการ เรียนรู้อื่นๆ มากกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ	๔.๑๒	๐.๘๑๘	มาก	๓
รวม		๔.๐๗	.๘๑๙	มาก	

จากตาราง ๔.๔ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านสมุทัย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๔.๐๗) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ
ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดระยะเวลาเรียนเพียงสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ครั้ง ทั้งยังมีกิจกรรมเสริม
นอกเวลาต่างๆ ทำให้เวลาในการเรียนนั้นลดน้อยลง (\bar{X} = ๔.๑๔) รองลงมา ครูยึดติดกับวิธีการจัดการ
เรียนรู้แบบเก่า ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน (\bar{X} = ๔.๑๒) และครูสอนขึ้นกระดานโดยไม่มีสื่อการ
สอนหรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ มากกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ (\bar{X} = ๔.๑๒) และลำดับสุดท้ายคือ
กลัวหรืออายุความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นเวลาใช้ภาษาอังกฤษ (\bar{X} =๔.๐๐) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี
๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้าน
นิโรธ

	ด้านนิโรธ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑	จัดทำปฏิทินการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน ตรง ตามหลักสูตรและตัวชี้วัด	๔.๒๖	๐.๗๖๕	มาก	๑
๒	คิดค้นกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่ตามสมัยนิยม และดูน่าสนใจเพื่อนำมาเป็นส่วนช่วยในการเรียนรู้ให้ น่าสนใจ	๔.๑๒	๐.๗๙๓	มาก	๗
๓	ยึดสอนตามตัวชี้วัดที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรแกนกลาง จะทำให้จัดการเรียนการสอนได้ครอบคลุมเนื้อหา ครบ	๔.๑๓	๐.๗๖๓	มาก	๖
๔	หลีกเลี่ยงการทำโทษ ตำหนิตีเตือน หรือล้อเลียนเมื่อ พบข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	๔.๑๒	๐.๗๗๒	มาก	๘
๕	สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งโดย ทางตรงและทางอ้อม	๔.๑๔	๐.๗๘๘	มาก	๕
๖	มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ ภาษาอังกฤษที่สามารถพบเจอหรือใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน	๔.๒๑	๐.๗๗๑	มาก	๓
๗	ประยุกต์ใช้วัสดุสิ่งของที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิด ประโยชน์ โดยการนำมาปรับใช้เป็นสื่อการเรียนการ สอน แหล่งการเรียนรู้	๔.๒๕	๐.๗๗๗	มาก	๒

๘	ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาอังกฤษ	๔.๑๗	๐.๘๐๖	มาก	๔
รวม		๔.๑๗	๐.๗๕๔	มาก	

จากตาราง ๔.๕ ความคิดเห็นของของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านนิเทศ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๔.๑๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ จัดทำปฏิทินการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน ตรงตามหลักสูตรและตัวชี้วัด (\bar{X} = ๔.๒๖) รองลงมา ประยุกต์ใช้วัสดุสิ่งของที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ โดยการนำมาปรับใช้ป็นสื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้ (\bar{X} = ๔.๒๕) และมีการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถพบเจอหรือใช้ได้ในชีวิตประจำวัน (\bar{X} = ๔.๒๑) และลำดับสุดท้ายคือ หลีกเลี่ยงการทำโทษ ตำนานิตีเดียน หรือล้อเลียนเมื่อพบข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน (\bar{X} =๔.๑๒) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสัง ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้าน มรรค

	ด้านมรรค	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑	ผู้เรียนสามารถได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้ครบถ้วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๔.๐๕	๐.๘๖๖	มาก	๕
๒	ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาปรับประยุกต์ใช้ในแต่ละ สถานการณ์ได้	๔.๐๖	๐.๘๖๔	มาก	๓
๓	ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	๔.๐๑	๐.๙๐๐	มาก	๘
๔	ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	๔.๐๔	๐.๙๐๗	มาก	๖
๕	ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความรู้ และสามารถใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้	๔.๐๘	๐.๘๑๔	มาก	๑
๖	ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ	๔.๐๖	๐.๗๐๘	มาก	๔
๗	ผู้เรียนมีสื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้มาช่วย ในกิจกรรมจัดการเรียนรู้ต่างๆ	๔.๐๓	๐.๘๑๙	มาก	๗
๘	ผู้เรียนสามารถมองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ	๔.๐๗	๐.๐๙๒	มาก	๒
รวม		๔.๐๕	๐.๘๓๗	มาก	

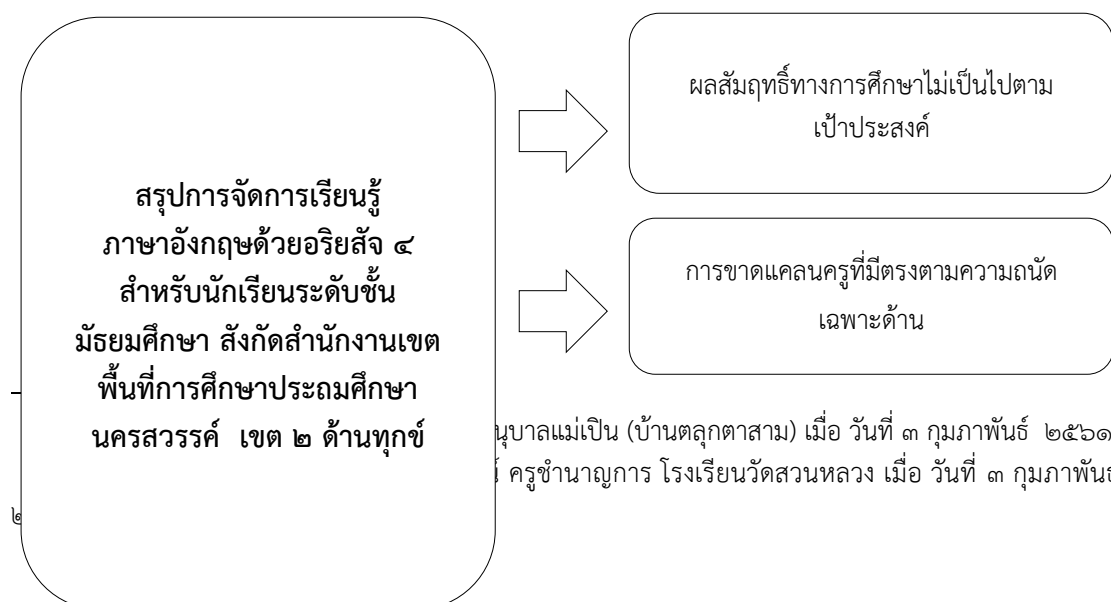
จากตาราง ๔.๖ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านมรรค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= ๔.๐๕$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความรู้ และสามารถใช้อังกฤษในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X}= ๔.๐๘$) รองลงมา ผู้เรียนสามารถมองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ($\bar{X}= ๔.๐๗$) และผู้เรียนสามารถนำเนื้อหามาปรับประยุกต์ใช้ในแต่ละสถานการณ์ได้ ($\bar{X}= ๔.๐๖$) และลำดับสุดท้ายคือ ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้อังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}=๔.๐๑$) ตามลำดับ

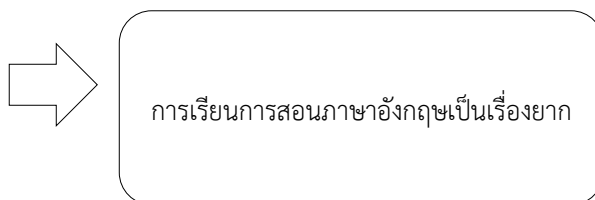
๔.๓ วิเคราะห์สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ จำนวน ๓ คน ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ทุกข์ หมายถึง สภาพปัญหาจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ๒) สมุทัย หมายถึง สาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ๓) นิโรธ หมายถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ๔) มรรค หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้วยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครู ดังต่อไปนี้

๑. **ทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านทุกข์** หมายถึง สภาพปัญหาจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ พบว่า บุคคลผู้ใดที่จะสามารถเป็นครูบาอาจารย์ได้นั้น จะต้องมีความภาคภูมิใจในความเป็นครู จึงจะทำให้การจัดการจัดกิจกรรมดำเนินการเรียนการสอนนั้นดำเนินไปอย่างราบรื่น มีความรัก เมตตา ปรารถนาดีต่อศิษย์ พร้อมทั้งจะถ่ายทอดวิชาความรู้อย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง^๑ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า คนเป็นครูจะต้องมีความพึงพอใจในการสอนรายวิชานั้นๆ เป็นสิ่งแรกๆ เพราะในการที่จะต้องสอนแต่ละรายวิชาจะต้องมีความรู้ความสามารถในด้านนั้นๆ อย่างถ่องแท้จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้ออกไปอย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเนื้อหาวิชาที่ค่อนข้างยาก น่าเบื่อ และไม่สนุก ผู้ที่จะสอนวิชานี้ได้ควรจะเป็นผู้ที่มีความสามารถเฉพาะทางจะได้ถ่ายทอดวิชาเนื้อหาได้ดี มีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมได้ทั้งความสนุกสนานและประโยชน์ สามารถจับสิ่งต่างๆ รอบตัวมาเป็นสื่อถ่ายทอดได้ดี จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับศิษย์และวัดประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนซึ่งจะสามารถทำให้การเรียนการสอนมีศักยภาพอย่างเห็นได้ชัด และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นต้องมีกระบวนการมา

^๑ สัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง เมื่อ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑.

เพื่อให้เป็นขั้นเป็นตอน ง่ายต่อการกระทำสิ่งต่างๆ หากเกิดปัญหาตามมา สิ่งที่คุณเป็นครูและผู้บริหารโรงเรียนทุกคนควรมองหาเป็นสิ่งแรกนั่นคือปัญหานั้นคืออะไร เกิดมาจากอะไร แล้วจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร การมองหาปัญหาและหาวิธีการดำเนินแก้ไขของครูและผู้บริหารสอดคล้องกับ **ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลแม่เปิน (บ้านตุ๊กตาสาม)**^๒ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่าจะทำการใดๆ ก็แล้วแต่ ถ้าไม่ทราบถึงปัญหาที่ทำให้งานไม่ราบรื่น งานนั้นย่อมไม่ประสบความสำเร็จที่แท้จริง การที่จะประสบความสำเร็จที่แท้จริงนั้นมนุษย์ทุกคนควรจะต้องเรียนรู้จากความผิดพลาดเพื่อที่จะวิเคราะห์และนำข้อผิดพลาดนั้นไปเป็นบทเรียน เรียนรู้ และแก้ไขให้เป็นที่ไปตามครรลอง ไม่ว่าจะเป็นครู ผู้บริหาร หรืออาชีพใดๆ การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดแล้วนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินต่อถือเป็ณคุณสมบัติที่ดี เช่นเดียวกับหลักอริยสัจ ๔ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะทำให้มนุษย์เรานั้นหลุดพ้นจากปัญหาต่างๆ ในทุกวันนี้มักเกิดปัญหาผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ระยะเวลา และการขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษา จึงเป็นเหตุที่ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สอดคล้องกับที่**นางภัทราวดี ศิริวัฒน์**ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่าการสอนภาษาอังกฤษนั้นแท้จริงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก อันเนื่องมาจากวัฒนธรรมทางภาษาต่างประเทศและของภาษาไทยเรานั้นแตกต่างกัน จึงทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปได้ด้วยความที่ค่อนข้างลำบาก หากว่าผู้เรียนนั้นไม่ได้มีความพึงพอใจต่อภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ แต่ก็เชื่อว่าไม่สามารถทำการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจไม่ได้ โดยส่วนใหญ่แล้วคนเป็นครูนั้นจะมีวิธีการสอนที่ค่อนข้างจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล แต่โดยพื้นฐานแล้วการจัดการกับปัญหาเพื่อหาแนวทางแก้ไขนั้นเป็ณสิ่งที่คนทุกคนกระทำกันอยู่แล้ว เมื่อเกิดปัญหาทุกคนก็ต้องการวิธีการแก้ไขหรือทำอย่างไรก็ได้ให้ตัวเองหลุดพ้นจากสภาพปัญหานั้น ก็จะคล้ายๆ กับหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่จะต้องมีการวิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุ ไปจนถึงวิธีการแก้ไข และอาจมีสมมติฐานเพื่อให้สามารถคาดเดากับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ แต่ทั้งนี้แล้วก็ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง นอกจากนี้แล้วการจะเป็นครูที่ดีนั้นจะต้องมีความพอใจรักและประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีโดยนำเนื้อหาการเรียนการสอนมาถ่ายทอดให้กับนักเรียนอย่างถูกต้อง มีวิธีการสอนที่หลากหลายไม่น่าเบื่อ จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมรวมถึงการวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนสม่ำเสมอ^๓

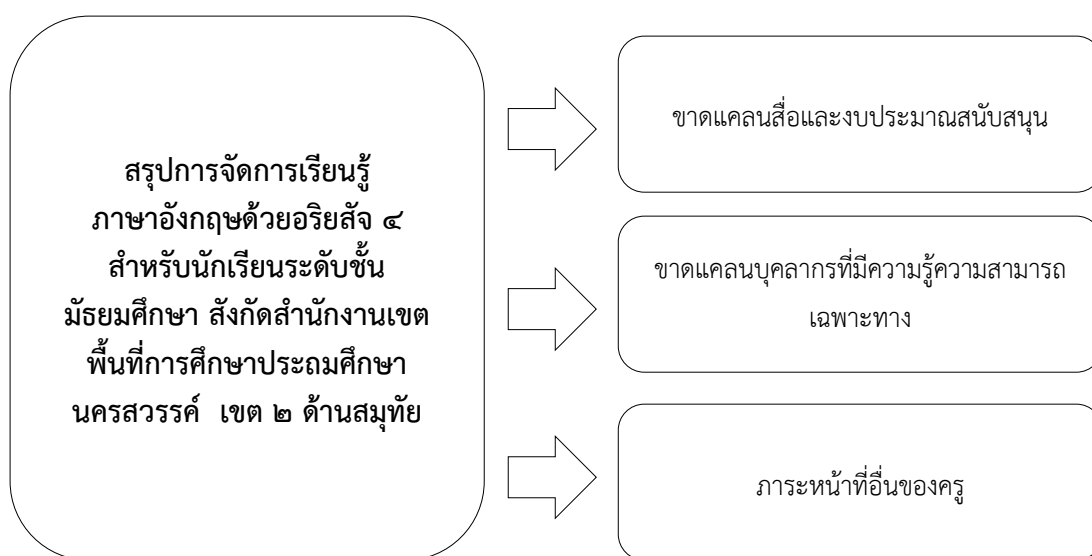
ภาพที่ ๔.๑ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสัง ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านทุกข

๒. **ทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสัง ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านสมุทัย**
หมายถึง สาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ พบว่า จากการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษที่ผ่านมามีปัญหาต่างๆ ตามมาอันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ ทั้งทางภายนอก ผู้บริหาร
ครู หรือแม้กระทั่งผู้เรียนเอง^๔ สอดคล้องกับที่ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลแม่เปิน (บ้านตลุกตาสาม)
ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นเกิดปัญหามาตั้งแต่อดีตแล้ว เนื่องด้วยเป็น
ภาษาต่างประเทศจึงทำให้เกิดความยากในการสื่อทักษะต่างๆ ออกไปให้ผู้เรียนเข้าใจ แม้จะใช้เจ้าของ
ภาษาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ก็เป็นไปได้ยากเพราะเกิดปัญหาทางการสื่อสาร หากจะใช้ครู
ไทยก็ต้องบอกว่าการจะหาครูที่ตรงเอกและมีความรู้ความสามารถนั้นก็ค่อนข้างจำกัด นอกจากนี้ทั้ง
ในด้านของการขาดแคลนสื่อ งบประมาณสนับสนุน นโยบายของทางรัฐบาลที่ออกใหม่เป็นรายวัน ทำ
ให้คนเป็นครูและผู้บริหารต้องวิ่งปรับเปลี่ยนไปตามแผนงานนโยบายต่างๆ ทำให้ไม่มีเวลาทุ่มให้กับ
การเรียนการสอนมากพอ จึงทำให้ผู้เรียนนั้นไม่ได้รับความที่มีประสิทธิภาพมากพอ และเมื่อเกิด
ปัญหาเช่นนี้ตามมาคนเป็นผู้บริหารก็ต้องมานั่งคิดแล้วว่าต้นเหตุของปัญหานั้นเป็นแบบนี้ จะใช้
มาตรการหรือวิธีใดมาแก้ไขในจุดๆ นี้ สอดคล้องกับที่ผู้บริหารโรงเรียนบ้านบ่อกะปุงได้ให้สัมภาษณ์
ไว้ในทำนองเดียวกันว่า ครูที่จะมาทำการสอนภาษาอังกฤษได้นั้นควรเป็นครูที่มีความสามารถและ
ประสบการณ์ที่แท้จริง ไม่ใช่การจะคว้าเอาครูที่ไหนก็ได้ สอนวิชาใดก็ได้มาสอนในรายวิชานี้ เนื่องด้วย
เป็นวิชาที่ยากโดยธรรมชาติ น่าเบื่อ หาสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้อะไรมากระตุ้นความอยากของผู้เรียน
ได้ค่อนข้างยาก โดยธรรมชาติของเด็กแล้ว ถ้าไม่ใช่ภาษาที่คุ้นเคยหรือชื่นชอบ เขาก็จะปฏิเสธไม่ว่าสิ่ง
นั้นจะยากหรือง่ายเพียงใด ถ้ายังเจอครูผู้สอนที่เข้มงวด ความรู้ไม่มากพอ ประสบการณ์ภายนอกน้อย
ไม่ค่อยมีจิตวิทยาทางการสอน ก็จะทำให้เด็กเกลียดไม่อยากจะเรียนไปเลย^๕ สอดคล้องกับที่นางภัท
ราวดี ศิริวัฒน์ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่าจากประสบการณ์สอนที่ผ่านมานั้นบ่งบอกให้รู้ว่าปัญหาหลักๆ นั้น
สามารถเกิดขึ้นจากปัจจัยที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ไม่มีความมั่นคง
เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีได้ งบประมาณสนับสนุนจากภาคต่างๆ
เมื่อจัดสรรแล้วไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ต้องใช้ทรัพยากรที่มาอย่างตามมีตามเกิดทำให้

^๔ สัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลแม่เปิน (บ้านตลุกตาสาม) เมื่อ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง เมื่อ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑.

ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ในส่วนที่ค่อนข้างจำกัด การขาดแคลนบุคลากรที่มากความสามารถมาจัดการเรียนการสอน เนื่องด้วยทุกวันนี้ประสพภาวะขาดแคลนครู ทำให้ต้องใช้ครูที่มีอยู่มาสอนหลายๆ วิชา ทำให้ความถนัดของครูนั้นใช้ในกรณีที่ค่อนข้างจำกัด และไม่สามารถจัดการเรียนการสอนที่ดีให้กับนักเรียนได้หากวิชาภาษาอังกฤษที่ต้องสอนนั้นไม่ใช่ความถนัดของตน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องมาพบเจอกับครูที่สอนเข้าหากระดาน เปิดหนังสือสอนไปวันๆ ไม่มีเกม กิจกรรมอื่นๆ มาทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ ทั้งหมดนี้คือสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย^๖

ภาพที่ ๔.๒ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านสมุทัย

๓. **ทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านนิโรธ** หมายถึง การขจัดสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ พบว่า ปัญหาจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านมาส่วนนั้นส่วนหนึ่งทำให้การจัดการเรียนการสอนนั้นผ่านไปด้วยความที่ไม่ถึงกับลำบากแต่ก็ไม่ได้ใกล้เคียงกับคำว่าใกล้กับเป้าประสงค์ที่วางไว้ แม้จะไม่ได้เป็นสิ่งที่

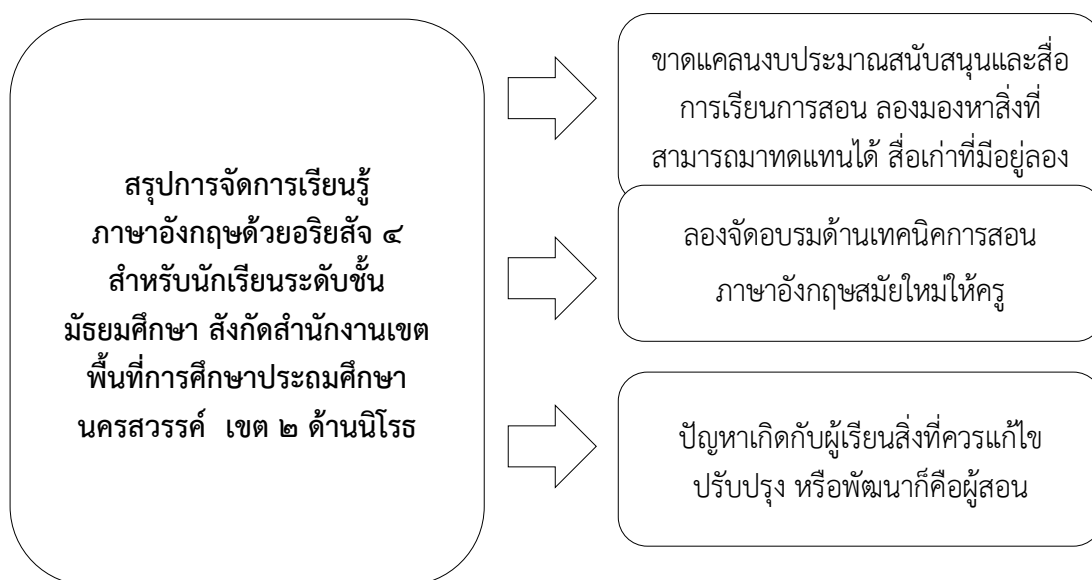
^๖ สัมภาษณ์ นางภัทราวดี ศิริวัฒน์ ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดสวนหลวง เมื่อ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑.

สร้างความเดือดร้อนมากมายให้กับบุคคลโดยหรือหรือแม้แต่ผู้เรียน แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นสิ่งๆ นั้นเป็นปัจจัยเล็กๆ ที่เกื้อหนุนให้เกิดปัญหาลูกโซ่ตามมา ดังที่ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง^๗ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่าเมื่อคนเราทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นรวมไปถึงเหตุ ปัจจัย ว่ามันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ก็ต้องมี การเรียนรู้ คิด วิเคราะห์ หาหนทางที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ถ้าเรารู้ว่านักเรียนไม่ชอบเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ก็เพราะผู้สอนนั้นสอนเนื้อหาที่ยาก ไม่ทำความเข้าใจกับเนื้อหา ไม่สรรหากิจกรรม เกม สื่อ การเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้อื่นๆ มาเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น ก็ต้อง แก้ไขปัญหาที่ตัวของครูผู้สอน ถ้าเขาเป็นคนที่ไม่ค่อยมีจิตวิทยาในการสอน ลองจัดอบรมด้านเทคนิคการ สอนภาษาอังกฤษสมัยใหม่ให้ครู ลองปรับเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ ปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริม สร้างโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนแล้วลองสังเกตดูว่าผู้เรียนนั้นมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป ดีขึ้น หรือแย่ลงอย่างไร พร้อมจดบันทึกเอาไว้เพื่อเป็นหลักฐานและยึดถือเป็นแนวแก้ไข ปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป ถ้าทราบว่าเป็นเพราะขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนและสื่อการเรียนการสอน ลองมองหาสิ่งที่ สามารถมาทดแทนได้ สื่อเก่าที่มีอยู่ลองนำมาปรับปรุง แก้ไข ก็สามารถนำมาใช้งานได้แล้ว งบประมาณ ไม่มีลองทำเรื่องเสนอโครงการที่มีประโยชน์แล้วเสนอกับเข็อบบคิดว่าสามารถจัดสรรงบประมาณได้หรือไม่ ถ้า ไม่ได้ก็ต้องมองหาทางแก้อื่นกันต่อ ถ้าปัญหามาจากผู้ปกครองที่ไม่ให้ความสนับสนุน ลองเชิญชวน ผู้ปกครองมาร่วมงานวิชาการ งานจัดนิทรรศการ งานแนะแนว งานประชุมผู้ปกครอง แล้วลองโน้มน้าว ชักจูง มองให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ หากผู้ปกครองไม่สามารถให้ความร่วมมือในด้าน ที่ต้องมาใช้ภาษาสื่อสารได้ ก็ต้องขอความช่วยเหลือในด้านอื่นๆ เล็กๆ น้อยๆ ที่เขาจะสามารถทำให้บุตร หลานของตนได้ ทั้งนี้เราต้องมองหาปัญหาว่าคืออะไร เกิดมาจากอะไร คิดหาแนวทางการแก้ไข ลอง ดำเนินการแก้ไขดูว่าสำเร็จหรือไม่ตรงกับนิโรธแห่งอริยสัจ๔ ที่เป็นขั้นตอนที่ขจัดปัญหาที่ทำให้เกิดความ ทุกข์นั้นไป สอดคล้องกับที่ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลแม่เปิน (บ้านตุ๊กตาสาม)^๘ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ ทุกข์ คือ ปัญหา สมุทัย คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา นิโรธ คือ หนทางการดับทุกข์หรือการแก้ปัญหา มรรค คือการดับทุกข์ ปัญหานั้นหมดไป เมื่อกล่าวถึงนิโรธคนทั่วไปคงมองถึงการบรรลุเป้าประสงค์ตาม หลัก แต่ถ้ามองให้มันง่ายนิโรธก็หมายถึงการที่เราสามารถแก้ไข จัดการกับปัญหานั้นได้ ถ้าเราพูดถึงว่า เรารับรู้ว่าเป็นปัญหาคืออะไร มีสาเหตุมาจากอะไร เราก็ต้องหาวิธีการรับมือ แก้ไขปัญหานั้นๆ ซึ่งวิธีการ รับมือ แก้ไขปัญหานั้นก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล คนทุกคนมีความสามารถ แต่ไม่ใช่ทุกคนที่มี ความสามารถเหมือนกัน วิธีการแก้ไขก็อาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลแม้จะเผชิญปัญหาเดียวกัน หากเจอปัญหาไม่ต้องไปตกใจกลัว กังวลไปปัญหาก็ไม่หายไปไหน สิ่งที่ต้องทำคือคิดหาวิธีแก้ไขปัญหาที่ จะทำให้ไม่เป็นแบบนี้อีก ตรงกับที่นางภทราวดี ศิริวัฒน์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่าปัญหาส่วนใหญ่จากการ จัดการเรียนการสอนนั้นจะพบเจอผู้กับผู้เรียนโดยตรง มีบ้างที่พบจากปัจจัยภายนอกแต่บางสิ่งบางอย่าง ก็เป็นที่สามารถควบคุมได้ค่อนข้างยาก และสิ่งที่สามารถควบคุมได้ก็คือผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือถ้า ปัญหาเกิดกับผู้เรียนสิ่งที่ควรแก้ไข ปรับปรุง หรือพัฒนามาก็คือผู้สอน ผู้สอนต้องเป็นบทบาทที่สามารถ ปรับทุกอย่างเข้าหาผู้เรียน ผู้เรียนมีอคติ ไม่ชอบภาษาอังกฤษ ไม่ชอบคนสอน เมื่อรู้แบบนี้แล้วคนเป็นครู ก็ต้องจัดการปรับปรุงตามข้อปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ เมื่อรู้ว่าเด็กไม่ชอบ ภาษาอังกฤษก็ต้องหากิจกรรมสนุกๆ ไม่น่าเบื่อและสอดแทรกความรู้เข้าไปให้พวกเขาได้ทำบ่อยๆ เมื่อรู้

^๗ สัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง เมื่อ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑.

^๘ สัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลแม่เปิน (บ้านตุ๊กตาสาม) เมื่อ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑.

ว่าเด็กไม่ชอบคนสอนก็ต้องเปลี่ยนบุคลิกของตน จากที่เคยสอนเข้ากระดาน เปิดหนังสือเพียงอย่างเดียว ก็ต้องหันหน้าเข้าหาเด็กบ้าง เล่นเกมบ้าง ทำตัวให้สนุกสนานบ้าง จะเห็นได้ว่าทุกอย่างมีทางแก้ไข อาจจะมีช้าจะเร็วก็ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละคนอีกที แต่จะพบว่าเพียงแค่เราสามารถแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการของปัญหาได้ มันก็จะคลี่คลายลงไป^๙

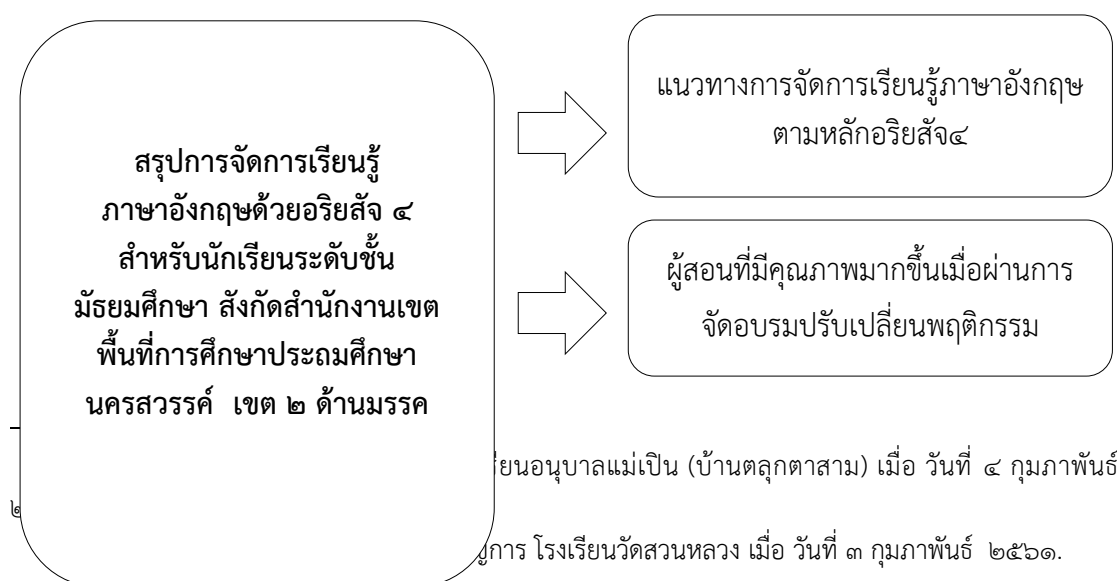
ภาพที่ ๔.๓ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านนิโรธ

๔. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ด้านมรรค หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ พบว่า เมื่อปัญหาต่างๆ ได้ถูกดำเนินการแก้ไขตามขั้นตอนการค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา การดำเนินการแก้ไข ก็จะมาสู่ขั้นสุดท้ายคือแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการดำเนินการแก้ไขปัญหา ถ้าเทียบกับขั้นของวิธีสัจ ๔ ก็ดำเนินมาถึงขั้นสุดท้าย มรรค ตามที่ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง^{๑๐} ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่าเมื่อดำเนินการแก้ไขตามขั้นตอนต่างๆ ที่วางไว้จนเสร็จสิ้น สิ่งที่จะได้ก็คือแนวทางปฏิบัติที่ควรยึดถือต่อไป เมื่อจัดการกับปัญหาของผู้สอนและผู้เรียนสิ่งที่จะได้ก็คือผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถใช้ภาษาอังกฤษตามโอกาสต่างๆ ได้ดีขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้หรือการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ไม่กลัว กล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ผู้สอนก็กลายเป็นผู้สอนที่มีคุณภาพมากขึ้นเมื่อผ่านการจัดอบรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนต่างๆ มีทัศนคติที่ดี สามารถดึงดูดให้ผู้เรียนจดจ่ออยู่กับเนื้อหาได้ เมื่อทุกอย่างได้รับการ

^๙ นางภัทราวดี ศิริวัฒน์ ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดสวนหลวง เมื่อ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑.

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง เมื่อ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑.

แก้ไขตามที่ตั้งไว้แนวทางปฏิบัติก็จะปรากฏขึ้นมา และเมื่อเกิดเหตุการณ์หรือปัญหาที่ทำให้การดำเนินงานติดขัดไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ถ้าเรารู้จักมองหาปัญหาและแก้ไข ปัญหาทุกอย่างก็ถือเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งในการดำเนินงาน สอดคล้องกับที่**ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลแม่เปิน (บ้านตลุกตาสาม)**^{๑๑} ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่ามรรคคือการดับทุกข์ หรือถ้าจะให้บอกเล่าเป็นภาษาสามัญที่ คือ ผลของการแก้ไข เราแก้ไขอะไรไปแล้วได้อะไรกลับมา เราแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน ผลลัพธ์เราก็ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพมา เราแก้ปัญหาด้านผู้สอน เราก็จะได้ผู้สอนที่มีคุณภาพ ถ้าเราแก้ไขปัญหาด้านการสนับสนุนจากภาคต่างๆ ผลที่ได้เราก็จะได้รับการสนับสนุนตามความต้องการ ถ้าเราดำเนินการแก้ไขอะไรเราก็จะได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ สอดคล้องกับที่**นางภัทราวดี ศิริวัฒน์**^{๑๒} ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ครูที่ดีจะต้องมีแนวทางการรับมือกับปัญหาที่อาจจะตามมาหากได้ทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ แต่ละกิจกรรม แต่ละการกระทำอาจเกิดปัญหาที่ส่งผลให้สามารถดำเนินการต่างๆ ไปได้ค่อนข้างล่าช้า เมื่อทราบถึงปัญหาและดำเนินการแก้ไขปัญหาต่างๆ เราก็จะได้ผลลัพธ์ออกมา ถ้าดำเนินการแก้ไขให้ผู้เรียนมีทัศนคติในแง่บวกต่อภาษาอังกฤษให้ได้มากขึ้น ผลลัพธ์ก็จะตามมาหลายอย่าง เช่น ผู้เรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษ ชอบภาษาอังกฤษ สามารถใช้ได้ตามโอกาสต่างๆ ตามความเหมาะสม จนทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ผู้เรียนมีทัศนคติในแง่บวกต่อ
ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

ภาพที่ ๔.๔ สรุปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ด้านมรรค

๔.๔ เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

จากการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ในเบื้องต้นสามารถเสนอแนะการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ดังตารางที่ ๔.๗ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๗ เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

เสนอแนวทางการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วย อริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่	ผู้เรียนสามารถได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ครบถ้วนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ
	ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหามาปรับประยุกต์ใช้ในแต่ละสถานการณ์ ได้
	ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น
	ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
	ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความรู้ และสามารถใช้อังกฤษ ในชีวิตประจำวันได้
	ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
ผู้เรียนมีสื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้มาช่วยในกิจกรรม จัดการเรียนรู้ต่างๆ	

การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒	ผู้เรียนสามารถมองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ
	ผู้เรียนสามารถได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ครบถ้วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	ผู้สอนที่มีความถนัดทางด้านวิชาเฉพาะทาง
	มีการสนับสนุนจากหลายภาคส่วนในการให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
	มีสื่อ ทรัพยากร และแหล่งการเรียนรู้ที่จะเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๔.๗ เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

จากตารางที่ ๔.๗ ตารางที่ ๔.๗ เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ประกอบด้วย

๑) ด้านทฤษฎี ครูและผู้บริหารจะต้องทราบปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังมีปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป เริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตร การวางแผนการสอน การใช้สื่อ การใช้เทคนิคการสอน งบประมาณสนับสนุน ความร่วมมือจากหลายภาคส่วน รวมไปถึงความรู้ความสามารถในการสอนที่ไม่ตรงสาขาวิชาเอก เป็นต้น

๒) ด้านสมุทัย ครูจะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนรู้เพื่อที่จะได้ดำเนินการวางแผนหาวิธีการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ

๓) ด้านนิโรธ ครูจะต้องเอาใจใส่ในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่ทันสมัยทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้น และผู้บริหารควรส่งเสริมสวัสดิการเพื่อกระตุ้นครูให้เอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๔) ด้านมรรค มีแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลอันดีต่อทั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และโรงเรียนให้ก้าวหน้าไปในทางที่ดีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔.๕ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ภาพรวม ๔ ด้าน ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ มีศักยภาพมากแต่ยังต้องพัฒนาให้ดียิ่งๆขึ้นไปอีก โดยครูจะต้องรู้และทราบถึงปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังมีปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป ปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของครูแต่ละบุคคล

เพิ่มเติมในเนื้อหาสาระจากสื่อทุกประเภทและเป็นแบบอย่างที่ดีและสอดคล้องค่านิยมของการใช้ภาษาอังกฤษไว้ในเนื้อหา เพื่อปลูกฝังนักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้น ถ่ายทอดความรู้เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจวิธีการเรียนส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้ครูเป็นการกระตุ้นการจัดการเรียนการสอนที่ดีให้กับผู้เรียน และใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เอาใจใส่ในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่ทันสมัยทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้น และผู้บริหารควรส่งเสริมสวัสดิการเพื่อกระตุ้นครูให้เอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เมื่อนำหลักอริยสัจ ๔ มาจับเข้ากับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จะทำให้ได้แนวทางในการศึกษาปัญหา เพื่อหาต้นเหตุของปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา การวางแผนที่รับมือกับปัญหา การเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขได้ในสังคมปัจจุบัน

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ เพื่อศึกษาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ และเพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ โดยมีการสรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๑๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗๐ เพศชาย จำนวน ๑๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๐ อายุของผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ อายุ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๐ อายุ ๒๕-๓๐ ปี จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๐ อายุ ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๘๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ อายุ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๐ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี จำนวน ๑๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๐ อนุปริญญา จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ ปริญญาโท จำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๐ ปริญญาเอก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐ อื่นๆ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๐ ประสบการณ์สอน ส่วนใหญ่ ประสบการณ์ ๑-๑๐ ปี จำนวน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๐ ประสบการณ์ ๑๑-๒๐ ปี จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๘๐ ประสบการณ์ ๒๑-๓๐ ปี จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๐ และประสบการณ์ ๓๑ - ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๐ ตามลำดับ

๕.๑.๒ สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธี ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ สรุปทุกด้านโดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก (๓.๗๑) เมื่อพิจารณาเป็นด้าน โดยเรียงจากมากไป

หาน้อย คือ ด้านนิโรธ (๔.๑๗) รองลงมา คือ ด้านสมุทัย (๔.๐๗) ด้านมรรค (๔.๐๕) และด้านทุกข์ (๒.๕๗) ตามลำดับสามารถสรุปในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. ด้านทุกข์ โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (๒.๕๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ การขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่สามารถปะติดปะต่อทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ได้ และครูผู้สอนมีบุคลิกภาพหรือมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ขาดความน่าสนใจ น่าเบื่อ

๒. ด้านสมุทัย โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (๔.๐๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดระยะเวลาเรียนเพียงสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ครั้ง ทั้งยังมีกิจกรรมเสริม นอกเวลาต่างๆ ทำให้เวลาในการเรียนนั้นลดน้อยลง ครูยึดติดกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเก่า ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และครูสอนขึ้นกระดานโดยไม่มีสื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ มากระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ

๓. ด้านนิโรธ โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (๔.๑๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ จัดทำปฏิทินการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน ตรงตามหลักสูตรและตัวชี้วัด ประยุกต์ใช้วัสดุสิ่งของที่ มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ โดยการนำมาปรับใช้เป็สื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้ และมีการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถพบเจอหรือใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

๔. ด้านมรรค โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (๔.๐๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความรู้ และสามารถใช้อังกฤษในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนสามารถมองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ และผู้เรียนสามารถนำเนื้อหา มาปรับประยุกต์ใช้ในแต่ละสถานการณ์ได้

๕.๑.๓ วิเคราะห์สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

๑) ด้านทุกข์ ผู้บริหารและครูต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มองหาสิ่งที่เป็ปัญหา นอกเหนือจากผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ เพื่อนำเอาปัญหาเหล่านั้นมาหาถึงสาเหตุและคิดวิเคราะห์หาวิธีรับมือกับปัญหาเหล่านั้น

๒) ด้านสมุทัย นอกจากผู้บริหารและครูจะทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นมาในช่วงขณะ ที่ดำเนินการบางสิ่ง ยังต้องวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดปัจจัยปัญหาเหล่านั้นขึ้นมาให้ได้ด้วย เพื่อที่จะสามารถวางแนวทางการแก้ไขได้อย่างตรงจุด ตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น

๓) ด้านนิโรธ ผู้บริหารและครูต้องมีวิธีการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมาด้วยวิธีที่ แยกย่อยเพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

๔) **ด้านมรรค** ผู้บริหารและครูจะได้แนบปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างตรงจุดได้ดีเพราะผ่านการที่วิเคราะห์สภาพปัญหา พิจารณาไตร่ตรองการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริงหาข้อบกพร่องเพื่อหาวิธีแก้ไขอย่างถูกต้องและเหมาะสม คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของนักเรียนคือความรู้และสนุกกับการเรียน

๕.๑.๔ เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

๑) **ด้านทุกข์** ครูและผู้บริหารจะต้องทราบปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังมีปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป เริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตร การวางแผนการสอน การใช้สื่อ การใช้เทคนิคการสอน งบประมาณสนับสนุน ความร่วมมือจากหลายภาคส่วน รวมไปถึงความรู้ความสามารถในการสอนที่ไม่ตรงสาขาวิชาเอก เป็นต้น

๒) **ด้านสมุทัย** ครูจะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนรู้เพื่อที่จะได้ดำเนินการวางแผนหาวิธีการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ

๓) **ด้านนิโรธ** ครูจะต้องเอาใจใส่ในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่ทันสมัยทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้น และผู้บริหารควรส่งเสริมสวัสดิการเพื่อกระตุ้นครูให้เอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๔) **ด้านมรรค** แนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลอันดีต่อทั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และโรงเรียนให้ก้าวหน้าไปในทางที่ดีมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๒.๑ สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒ สรุปทุกด้านโดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

๑. ด้านทุกข์ โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนได้ ผู้เรียนไม่สามารถปะติดปะต่อทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ได้ และครูผู้สอนมีบุคลิกภาพหรือมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ขาดความน่าสนใจ น่าเบื่อ

๒. ด้านสมุทัย โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดระยะเวลาเรียนเพียงสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ครั้ง ทั้งยังมีกิจกรรมเสริมนอกเวลาต่างๆ ทำให้เวลาในการเรียนนั้นลดน้อยลง ครูยึดติดกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเก่า ไม่ดึงดูดความ

สนใจของผู้เรียน และครูสอนชั้นกระดานโดยไม่มีสื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ มากกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ

๓. ด้านนิโรธ โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดทำปฏิทินการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน ตรงตามหลักสูตรและตัวชี้วัด ประยุกต์ใช้วัสดุสิ่งของที่มียุติในห้องให้เกิตประโยชน์ โดยการนำมาปรับใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้ และการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถพบเจอหรือใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

๔. ด้านมรรค โดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความรู้ และสามารถใช้อังกฤษในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนสามารถมองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ และผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาปรับประยุกต์ใช้ในแต่ละสถานการณ์ได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **นายรุ่งพัฒน ฮวดสามเสน** ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีปัญหาและอุปสรรค คือ ครูสอนไม่ตรงวิชาเอก ต่อมา คือ สื่อสารการเรียนรู้ไม่น่าสนใจ ครูมีความรู้ในวิชาที่สอนไม่มาก และครูไม่ตั้งใจสอน แนวทางแก้ไข คือ ครูต้องบรรจุให้ตรงตามวิชาเอก ต้องจัดทำสื่อที่หลากหลายให้นักเรียนเกิดความสนใจเพิ่มมากขึ้น ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย แนวทางการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ด้านการปฏิบัติตามหลักอริยสัจ ๔ คือ การให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการทำแผนการสอน การใช้สื่อการสอน เทคนิคการให้ความร่วมมือในองค์กร และการจัดหาสื่อและเทคนิคการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียน มีความสุขกับการเรียน และให้ความสนใจกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น^๑

และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **โสภิตา เนืองเม็ก** ได้ทำการศึกษาการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องพระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน ๓ ด้าน และอยู่ในระดับมาก จำนวน ๓ ด้าน เมื่อพิจารณาเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านภาพประกอบ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านเนื้อเรื่องและการใช้ภาษา และด้านเนื้อหาตามลำดับ^๒

^๑ รุ่งพัฒน ฮวดสามเสน, “ได้ทำการศึกษาการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑”, **วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐), หน้า ก

^๒ โสภิตา เนืองเม็ก, “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอริยสัจ ๔ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพระพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ชั้น

๕.๒.๒ วิเคราะห์สภาพทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

๑) ด้านทุกข์ ผู้บริหารและครูต้องมีความเอาใจใส่ในทุกๆ รายละเอียดของการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การดำเนินการ การวัดและประเมินผล แต่สิ่งที่ไม่สามารถมองข้ามได้ก็คือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่เล็กน้อยไปจนถึงปัญหาใหญ่ที่อาจลุกลามไปเป็นต้นตอของปัญหาต่อไป คนเป็นครูและผู้บริหารจะต้องรับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกๆ ขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อที่จะสามารถหาสาเหตุและดำเนินการแก้ไขตามลำดับ

๒) ด้านสมุทัย เมื่อรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นผู้บริหารและครูจะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาไปจนถึงปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านั้น เพื่อที่จะหาแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้อย่างตรงประเด็นและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

๓) ด้านนิโรธ ผู้บริหารและครูต้องศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อทุกภาคส่วน

๔) ด้านมรรค ผู้บริหารและครูพิจารณาจะได้แนวปฏิบัติการจัดการเรียนรู้เมื่อเสร็จสิ้นวิธีการดำเนินการแก้ไขปัญหามาที่วางแบบแผนไว้ เมื่อเกิดปัญหาในภายภาคหน้าที่คล้ายหรือใกล้เคียงกันจะจะสามารถรับมือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข)** ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ๑)ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมการเรียน ๒)ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ๓)ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านการเรียนการสอนขาดทำแผนการสอนที่ดีด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนขาดกิจกรรม ๔)แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านการเรียนการสอนควรทำแผนการสอนที่ดี ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนและมีการติดตามวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน^๓

ประถมศึกษาปีที่ ๕”, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗), หน้า ก.

^๓ พระบุญเฮ้า หิริโก (ปัญญาสุข), “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗), หน้า ก

และ พระครูปลัดบุญยัง ทูลโล (สุนทรวิภาต) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” พบว่า ๑) ผู้ตอบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๖๐ มีอายุระหว่าง ๔๕ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๐ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๖๐ มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ ๖-๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๖๐ ๒) ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของบุคลากรทางการศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตร, ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด และ ด้านการวัดผลประเมินผล ๓) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษาทุกด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ๔) ปัญหาด้านหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดี ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านห้องสมุดขาดคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูล และขาดการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน ๕) แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรควรกำหนดแผนปฏิบัติงานให้ชัดเจนและประชุมสัมมนาคณะครู ด้านสื่อมีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการใช้สื่อที่ทันสมัย ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับห้องสมุด และมีการติดตามวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน^๔

๕.๒.๓ เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

๑) ด้านทุกซ์ ครูและผู้บริหารจะต้องทราบปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มักมีปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป เริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตร การวางแผนการสอน การใช้สื่อ การใช้เทคนิคการสอน งบประมาณสนับสนุน ความร่วมมือจากหลายภาคส่วน รวมไปถึงความรู้ความสามารถในการสอนที่ไม่ตรงสาขาวิชาเอก เป็นต้น

๒) ด้านสมุทัย ครูจะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการวางแผนหาวิธีการจัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ

๓) ด้านนิโรธ ครูจะต้องเอาใจใส่ในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่ทันสมัยทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้น และผู้บริหารควรส่งเสริมสวัสดิการเพื่อกระตุ้นครูให้เอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๔) ด้านมรรค มีแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลอันดีต่อทั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และโรงเรียนให้ก้าวหน้าไปในทางที่ดีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ แรกขวัญ นามสว่าง ได้วิจัย สภาพปัญหาและความต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านใน

^๔ พระครูปลัดบุญยัง ทูลโล (สุนทรวิภาต) “การบริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี”, วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๘

ระดับชั้นประถมศึกษา ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ พบว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมีจำนวนน้อย ซึ่งครูผู้สอนซึ่งปฏิบัติการสอนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ โดยศึกษาจากเอกสารและสื่ออื่นๆ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ นอกจากนี้ ปัญหาที่พบคือ การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทำได้ยาก เพราะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองก่อน แล้วส่งต่อไปให้นักจิตวิทยาหรือแพทย์เฉพาะทางรับรอง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูขาดทักษะและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ทำให้การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การฝึกเขียน การฝึกทักษะปฏิบัติ และกิจกรรมบูรณาการในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ขาดการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้การจัดหน่วยการเรียนรู้ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้^๕

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ด้านทุกซ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ เพื่อที่จะสามารถหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ตรงประเด็น และมีประสิทธิภาพมากที่สุด

๒) ด้านสมุทัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูวิเคราะห์สาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่เกื้อหนุนทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหรือภาระงานอื่นๆ เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๓) ด้านนิโรธ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ครูและผู้บริหารดำเนินการแก้ไขตามที่ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นการลดปัญหาการแก้ไขไม่ตรงจุด และเป็นการส่งเสริมให้บุคลากรหันมาพัฒนาตนเองการภาระงานที่ได้รับจากข้อผิดพลาดเพื่อเป็นการพัฒนาตนเองและองค์กร

๔) ด้านมรรค หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ครูประเมินผลการดำเนินงานต่างๆ ด้วยการพิจารณาไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วน พิจารณาไตร่ตรอง ประเมินผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และหาข้อบกพร่องการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงอย่างถูกต้องและเหมาะสม

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อวิจัยครั้งต่อไปในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาวิจัยการแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

^๕ แรกขวัญ นามสว่าง. “สภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ – ๓” วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๒๕๕๘), หน้า ๑๒๘.

๒. ศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

(๑) หนังสือ :

กมล ฉายาวัดชน, **บริหารคนและงานด้วยวิธีการของพระพุทธเจ้า ฉบับปรับปรุง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ เก็ท ไอเดีย ภูมิใจเสนอ, ๒๕๕๔.

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. **แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, ๒๕๕๒.

_____ . **“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕”**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ ร.ส.พ. พ.ศ.๒๕๔๖.

กীরติ ยศยิ่งยง. **การวางแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร:มิสเตอร์ก๊อปปี้ ประเทศไทย จำกัด. ๒๕๔๙.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ อ่างในทิตินา แชมมณี. **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**.

จรรยา โกมลบุญย์. **จิตวิทยาพื้นฐานของการศึกษา**. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาศึกษา ๕๐๓. ม.ป.ป. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ๒๕๒๘.

จ่านง นาหนองตุม. **“การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารของผู้อำนวยการสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของแก่นเขต ๔”**.

จ่านงค์ ทองประเสริฐ ศ.. **ประมวลการสอนกิจกรรมของโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. ๒๕๐๒.

ฉวีวรรณ สุวรรณภาและคณะ. **“ความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอน-หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู”**. **รายงานการวิจัย**. บัณฑิตมหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่. ๒๕๔๗.

ญาณสังวร. สมเด็จพระ. **หลักพุทธศาสนา**. ครั้งที่๖. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย. ๒๕๒๒.

ทิตินา แชมมณี. **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด. ๒๕๕๓.

บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก. ๒๕๓๕.

ปิ่น มุทุกันต์. **มงคลชีวิต ภาค ๒**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย. ๒๕๓๕.

พ.สุวรรณ. **โพชฌงค์ พุทธคาถาต่ออายุ**. กรุงเทพมหานคร : สร้อยทอง. ๒๕๔๑.

พรพิมล พรพีระชนม์. **การจัดการกระบวนการเรียนรู้**. สงขลา : เทมการพิมพ์สงขลา. ๒๕๕๐.

- พรพิมล พรพีระชนม์.ดร.การจักระบวนการเรียนรู้. สงขลา : เหมการพิมพ์สงขลา. ๒๕๕๐.
- พระกวีวรรณ. วิชาศาสนา. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๐๒.
- พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลีเล่มที่ ๒ ฉบับสยามรัฐ. จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๓.
- พระเทพดิลก ระเบียบ ฐิตญาโณ. อธิบายหลักกรรมตามหมวดจากนวโกวาท. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมสภา. ๒๕๔๘.
- พระเทพวิสุทธิญาณ. อธิบายธรรมวิภาค ปริเฉทที่ ๑. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๓๘.
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). “ธรรมในใจของนักบริหารไอโซ” ไทยรัฐ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). กระบวนกรเรียนรู้เพื่อการพัฒนาคนสู่ประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิพุทธธรรม. ๒๕๔๓.
- _____ . การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา. ๒๕๔๐.
- _____ . พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ. พิมพ์ครั้งที่ ๙ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๔๓. หน้า ๘๔๒.
- _____ . จะพัฒนาคนกันได้อย่างไร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิก. ๒๕๒๙.
- _____ . พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอส. อาร์. พรินติ้ง แมส โปรดักส์ จำกัด. ๒๕๔๘.
- พระมหาณรงค์ศักดิ์ ฐิตญาโณ. พระอภิธรรมปิฎก ๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๔๖.
- พระราชวรมนี ป.อ. ปยุตฺ ธิ ปยุตฺโต. ทางสายกลางของการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป. ๒๕๓๐.
- พจน์ ศรีทองนาก. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิบาท ๔ กับขันติ-โสรัจจะ เพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาบุคลิกภาพธรรมาธิปไตย”. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ๒๕๑๘.
- พุทธทาสภิกขุ. การงานที่เป็นสุข. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา. ๒๕๓๗.
- _____ . โพรปิภยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมสภา. ๒๕๔๒.
- _____ . สุตยุตตา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรม. ๒๕๑๘.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การบริหารงานบุคคลในโรงเรียน. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ๒๕๔๐.
- มาลี จุฑา. การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์วิสุทธิ. ๒๕๔๔.
- รังสรรค์ บุชยะมา.ผศ. การจัดการการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. ๒๕๕๐.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์. ๒๕๒๕.
- วิชัย ต้นศิริ. อุดมการณ์ทางการศึกษาทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๕๐.

ศรีเรือน แก้วกังวาล.ดร. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ๒๕๔๐.

ศิริบุรณ์ สายโกสุม.รศ.ดร.. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๓.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๔๒.

ศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต. สำนักงาน. **พระบรมราโชวาท**. ในเอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการโครงการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท. ภูเก็ต : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต. ๒๕๔๒.

สนอง วรอุไร. **ทำชีวิตให้ได้ดีและมีสุข**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์อมรินทร์. ๒๕๕๐.

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. พระบาท.**พระมหาชนก**. กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์บริษัทอมรินทร์พริ้น ดิงแอนด์พับลิชชิง. ๒๕๔๒.

สมพร เทพสิทธิ์า. **พุทธศาสนาชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์. ๒๕๑๓.

สุจิตรา อ่อนค้อม. **ศาสนาเปรียบเทียบ**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหธรรมิก. ๒๕๔๒.

สุจิตรา อ่อนค้อม. **ศาสนาเปรียบเทียบ**. พิมพ์ครั้งที่๖. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหธรรมิก. ๒๕๔๒.

สุชีพ ปุญญานุภาพ. **คุณลักษณะพิเศษแห่งพระศาสนา**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย. ๒๕๔๑.

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ อ่างใน **อารมณ์ใจเที่ยง.หลักการสอน ฉบับปรับปรุง**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ้นดิงเฮ้าส์. ๒๕๔๖.

อัครเมธี สิริวรานนท์. **เปิดโอกาสชีวิตให้ได้รับสิ่งอันเป็นมงคล**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อุทยานความรู้. ๒๕๕๐.

อำนวยการ **แสงสว่าง. จิตวิทยาอุตสาหกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอักษรพัฒนา. ๒๕๔๔.

๒ วิทยานิพนธ์:

บุญมี บุญเยี่ยม. “ศึกษานำอิทธิบาท ๔ ไปใช้ในการทำงานของพนักงานศูนย์ควบคุมการบินภูเก็ต บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทยจำกัด”. **ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต** วิชาเอกการบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ. ๒๕๔๔.

บุญเลิศ จีร์ภักดิ์. **คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**. “การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน ธรรมศึกษาชั้นตรี-โท-เอก ในสถานศึกษา”. **งานวิจัยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙**. กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ปีงบประมาณ ๒๕๔๙.

บุพนา จิมานัง. “การประเมินประสิทธิภาพการสอนของพระสอนศีลธรรมในสถานศึกษาเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙”. **รายงานการวิจัย**. โครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนคณะสงฆ์ภาค ๙ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๑.

ปรียวัลย์ ขุนสังข์. “การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาล จังหวัดนนทบุรี”. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ๒๕๕๐.

พระธนภัทร จันทโก. “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๓.

พระมหาธีระพันธ์ อธิปัญญา. “การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของพระสอนศีลธรรมในสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๓.

พระมหาศิเวสน ญาณเมธี . “ศึกษาการใช้อิทธิบาท ๔ ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาวิชา การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๒.

พระเสกสรร สุขชาติ. “แรงจูงใจในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๒.

พัชรพร วีรสลธิ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบห้าประการของบุคลิกภาพและความสามารถในการเผชิญปัญหาและอุปสรรคตามหลักอิทธิบาท ๔ ของเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานประกันสังคม”. **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต** จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๕๖.

พัชรพร วีรสลธิ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบห้าประการของบุคลิกภาพและความสามารถในการเผชิญปัญหาและอุปสรรคตามหลักอิทธิบาท ๔ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานประกันสังคม”. ๒๕๕๒

วิษญาภา เมธีวรฉัตร. การวิจัยเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักอิทธิบาท ๔ : กรณีศึกษาโรงเรียนศรีรังษีวิทยา จังหวัดนครสวรรค์. **ปริญญาานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต รัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณวิทยาลัย. ๒๕๕๔.

เสกสันต์ บุญยะ. “ได้ทำการศึกษารวบรวมเรื่อง การใช้อิทธิบาท ๔ ในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหาร โรงเรียนพระปริยัติ ธรรมขนาดเล็ก แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ เขต ๔”. **วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. ๒๕๕๙.

๓ เว็บไซต์ :

<https://th.wikipedia.org/wiki>. [๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙].

<https://th.wikipedia.org/wiki>. [๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙].

<https://th.wikipedia.org/wiki/รายชื่อโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา>. ออนไลน์ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙.

๓ ภาษาอังกฤษ :

Armstrong. Armstrong. D. S.. 1997. The Effect of Student Team Achievement Divisions Cooperative Learning Technique on Upper Secondary Social Studies Student's Academic Achievement and Attitude Towards Social Studies Class Block Scheduling. Twelfth grade. High School Students. **Dissertation Abstracts International.**

Chester. N.M. **An Introduction to School Administration : Selected Reading.** New York : Mcmillan Company. 1996.

Cronbach. Lee J. **Essentials of psychological testing.** 4th ed.. New York : Harper & Row. 1971.

Desautel. R.A. "Administrative Role Perceptions of North Dakota Elementary School Principals as Related to Selected Dimension of Administrative Function". **Dissertation Abstracts International.** 1978.

Likert. Rensis. "The Method of Constructing and Attitude Scale". in Reading in Attitude Theory and Measurement. Fishbein. Martin. Ed. New York : Wiley & Son. 1967.

Maslow. A.H. **Motivation and Personality.** New York : Harper and Brothers. 1954.

Mattox. Mattox . D. D.. 1987 : 6061-A .Study of In-Service Needs of Illinois Public School Elementary

Mccathy. W.M. "The Role of The Secondary School Principal in New Jersey". **Dissertation Abstracts International.** 1976.

McDonald. J.V. **Understanding human behavior.** New York : CBS College Publishing. 1959.

Minudin. O.B.. 1987. The Role of the Secondary School Principal in Sarawak. Malaysia. **Dissertation Abstracts International.** 477 : 2403-A ; January.

Smith. Robert Timothy. "Characterics of Effective School System in Georgia". **Dissertation Abstracts International.** 1991. January.

Waston and Gasser. **Psychology As the behavior Views it.** New York : McGraw-Hill. 1964

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒
คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นในเรื่อง “แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ ซึ่งข้อมูลจากแบบสอบถามนี้เป็นประโยชน์ต่อกำนำไปเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

๒. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง และผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะงานวิจัยนี้เท่านั้น ดังนั้นจึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ

๓. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งเป็น ๓ ตอน ได้แก่

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ ๓ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามข้า

นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ

ชาย

หญิง

๒. อายุ

๒๑ - ๓๐ ปี

๓๑ - ๔๐ ปี

๔๑ - ๕๐ ปี

๕๑ - ๖๐ ปี

๓. วุฒิทางการศึกษา

อนุปริญญา/ ปวส.

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

อื่นๆ (ระบุ)

๔. ประสบการณ์ในการทำงาน

๑ - ๑๐ ปี

๑๑ - ๒๐ ปี

๒๑ - ๓๐ ปี

๓๑ ปีขึ้นไป

ตอนที่ ๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็น

ประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงใหม่ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

+๑ เห็นด้วย, ๐ ไม่แน่ใจ, -๑ ไม่เห็นด้วย

ข้อที่	แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒	ผลพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+ ๑	๐	- ๑	
ก. ด้านสภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (ทุกข้อ)					
๑	ผู้เรียนมีระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้				
๒	ผู้เรียนมีทัศนคติด้านลบขัดต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ				
๓	ผู้เรียนมีระดับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ				
๔	ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ				
๕	ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์				

ข้อที่	แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒	ผลพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+ ๑	๐	- ๑	
	ต่างๆ				
๖	ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ				
๗	ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพหรือมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ขาดความน่าสนใจ น่าเบื่อ				
๘	การขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน				
๙	ผู้เรียนไม่สามารถปะติดปะต่อทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ได้				
ข. สาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (สมุทัย)					
๑๐	ตามหลักสูตรแกนกลางกำหนดระยะเวลาเรียนเพียงสัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง ทั้งยังมีกิจกรรมเสริมนอกเวลาต่างๆ ทำให้เวลาในการเรียนนั้นลดน้อยลง				
๑๑	การเรียนภาษาต่างประเทศที่มีหลักในการใช้ค่อนข้างแตกต่างกับภาษาแม่อย่างสิ้นเชิง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่ายากไม่เข้าใจ ท้อ เบื่อหน่าย และไม่อยากจะเรียน				
๑๒	เนื่องด้วยความยากง่ายของเนื้อหาจึงทำให้เกิดการล่าช้า				
๑๓	กลัวหรืออายความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นเวลาใช้ภาษาอังกฤษ				
๑๔	ไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษกับสถานการณ์ต่างๆ				
๑๕	ผู้เรียนไม่ได้รับการปลูกฝังให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ				
๑๖	ครูยึดติดกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเก่า ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน				
๑๗	ครูสอนขึ้นกระดานโดยไม่มีสื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ มากกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ				
ค. การขจัดสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (นิโรธ)					
๑๘	จัดทำปฏิทินการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน ตรงตามหลักสูตรและตัวชี้วัด				
๑๙	คิดค้นกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่ตามสมัยนิยมและดูน่าสนใจเพื่อนำมาเป็นส่วนช่วยในการเรียนรู้ที่น่าสนใจ				
๒๐	ยึดสอนตามตัวชี้วัดที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรแกนกลางจะทำให้จัดการเรียนการสอนได้ครอบคลุมเนื้อหาครบ				

ข้อที่	แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒	ผลพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+ ๑	๐	- ๑	
๒๑	หลีกเลี่ยงการทำโทษ ต่ำหนิตีเตียน หรือล้อเลียนเมื่อพบข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน				
๒๒	สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม				
๒๓	มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถพบเจอหรือใช้ได้ในชีวิตประจำวัน				
๒๔	ประยุกต์ใช้วัสดุสิ่งของที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ โดยการนำมาปรับใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้				
๒๕	ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาอังกฤษ				
ง. แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (มรรค)					
๒๖	ผู้เรียนสามารถได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ครบถ้วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
๒๗	ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหามาปรับประยุกต์ใช้ในแต่ละสถานการณ์ได้				
๒๘	ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น				
๒๙	ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง				
๓๐	ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความรู้ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้				
๓๑	ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ				
๓๒	ผู้เรียนมีสื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้มาช่วยในกิจกรรมจัดการเรียนรู้ต่างๆ				
๓๓	ผู้เรียนสามารถมองเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ				

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะทั่วไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์การวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง

“แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒”

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษาวิจัย เรื่อง “แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒”

ข้อมูลที่เป็นคำตอบจากท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๒

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง และผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะงานวิจัยนี้เท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามขำ

นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง

“แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒”

ผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง

สัมภาษณ์เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สถานที่สัมภาษณ์.....

ตั้งแต่เวลา..... น. ถึงเวลา..... น.

รวมระยะเวลาสัมภาษณ์..... ชม. นาที

แนวคำถามในการสัมภาษณ์

ท่านคิดว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๒ ควร
เป็นอย่างไร

๑. แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอริยสัจ ๔ ด้านทุกข้อ ปัญหาจาก
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือ

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ : นางสาวสิริยาภรณ์ ทองงามขำ
- เกิด : วันอังคาร ที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
- การศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์บ่อแก้ว
ปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะวิทยาลัยการฝึกหัดครู
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- หน้าที่การงาน : ครูโรงเรียนบ้านบ่อกะปุง
- ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๒๖๔/๒๔ หมู่ ๘ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์
จังหวัดนครสวรรค์ รหัสไปรษณีย์ ๖๐๐๐๐